

Labyrinthus Medicorum Errantium

A r t s e n o p d w a a l w e g e n

AANKLACHT!

Tegen gelegaliseerde reguliere kwakzalverij!

Th.Michiels, Doctor of Naturopathy & Master of Naturopathy

AANKLACHT

Tegen gelegaliseerde reguliere kwakzalverij!

© 2005 Th.H.L. Michiels

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, of op welke andere wijze ook en evenmin in een gegevensopzoeksysteem opgeslagen worden zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Omslagontwerp F. Michiels

VOOR DE GOEDE ORDE

Antikwakkers attaqueren vaak op schofferende en fundamentalistische wijze, zwelgend in gevoelens van superioriteit en een absoluut geloof in eigen gelijk, arrogant, hoogmoedig en bijna almachtig eenieder die op consciëntieuze wijze werkzaam is in de alternatieve geneeskunde. Gemakshalve wordt voorbijgegaan aan de gelegaliseerde kwakzalverij binnen het eigen reguliere circuit. Die is aanzienlijk risicovoller en van een veel grotere omvang en importantie dan de gesignaliseerde kwakzalverij binnen de alternatieve geneeskunde.

Deze alleszins misleidende opvatting wordt op welhaast extremistische wijze gepresenteerd in het in velerlei opzichten ondermaatse proefschrift met als titel: 'Dwaalwegen in de Geneeskunde' van de heer C. Renckens, voorzitter van de Nederlandse Vereniging tegen de Kwakzalverij.

Het is een proefschrift vol van ongenueanceerde en vaak met dictatoriale trekken gelardeerde uitspraken over uitsluitend de 'Dwaalwegen' in de maatschappelijk in toenemende mate geaccepteerde steeds populairder wordende alternatieve geneeskunde.

Dat is onzuiver, vuig en inferieur. Tegen deze ontoelaatbare eenzijdige presentatie dient dan ook ten felste te worden geprotesteerd.

Via dit pamflet met als titel '**AANKLACHT**' wordt daartoe een poging gedaan.

A A N K L A C H T

*“Antikwakken hebben de wijsheid in pacht
en de aarde is hartstikke plat.”*

AAN ALLE ANTIKWAKKEN IN NEDERLAND EN
DAARBUITEN.....,

Het bovenstaande citaat is een variant op een boek van Lothar Hirneise met als titel: “Chemotherapie heilt Krebs und die Erde ist eine Scheibe.”

Een prachtige stijlfiguur en tegelijk een waarheid zo groot als een koe.

Maar er zijn nog veel meer dingen die waar zijn. Zo is daar het buitengewoon intrigerende fenomeen, dat geitenhouders door het gedrag van hun dieren op welhaast ongelimiteerde wijze leren vloeken.

Een andere optie om te leren vloeken, maar ik haast mij intussen te verklaren daar geenszins voorstander van te zijn, is het lezen van het proefschrift van de voorzitter van de ‘Vereniging tegen de Kwakzalverij’, de heer C.N.M. Renckens, vrouwenarts te Hoorn en hieronder overwegend geduid als antikwak.

De titel van het proefschrift: ‘Dwaalwegen in de Geneeskunde’, is ironisch genoeg, al of niet opzettelijk of op basis van puur toeval ontleend aan een van de allergrootste natuurartsen, ‘Doctor Theophrastus Paracelsus’, filosoof, mathematicus, alchemist, kabbalist en onvermoeibaar natuurvorser. Het kan verkeren, maar lachwekkend is het wel.

A
A
N
K
T
A
C
H
T

Doctor Paracelsus, ook wel Theophrastus von Hohenheim genoemd, werd in 1493 of 1494 te Einsiedeln in Zwitserland geboren. Hij schreef omstreeks 1538 het wereldberoemde boek: ‘Labyrinthus medicorum errantium’, respectievelijk ‘Artsen op dwaalwegen.’

Het eerste boek van antikwak ‘Hedendaagse Kwakzalverij’ draagt eveneens een weinig originele en ook al een destijds door de oprichters van de ‘Antikwak-vereniging’, de gebroeders Bruinsma, vrijwel identiek gebruikte titel.

Voor de titel van zijn tweede boek ‘Kwakzalvers op kaliloog,’ heeft antikwak zich laten inspireren door een geschrift van W.F. Hermans ‘Mandarijnen op zwavelzuur.’ Een drietal boeken van antikwak die we kunnen rekenen tot het pulp van het ergste soort.

PROEFSCHRIFT ANTIKWAK

Het proefschrift van grootmeester antikwak, is te beschouwen als een hoogst irritante compilatie van zijn eerste twee boeken. Het nogal complex ingedeelde werkstuk waarin de schrijver zichzelf voortdurend blijft herhalen, een bepaalde manier van een soort psychiatrisch persevereren, lijkt met behulp van schaar en plakpot tot stand te zijn gekomen.

Er is niets nieuws onder de zon. Alles is reeds gezegd en alles is reeds elders beschreven.

Van oorspronkelijk eigen onderzoek, laat staan van onderzoek met de kwalificatie wetenschappelijk, is absoluut geen sprake.

Een bundeling van door haat en agressie gevoede bewe-

ringen en vooroordelen die als een besmeurde rode draad, zonder inhoudelijke onderbouwing, door zijn als dissertatie te duiden collage loopt.

En eigenlijk, zeker als men de samenvattende pulpbundel als proefschrift heeft gepresenteerd, rest direct de alleszins te rechtvaardigen vraag in hoeverre hier sprake is van plagiaat?

Weliswaar plagiaat uit eigen werk, maar toch zou ik mij als lid van de promotiecommissie behoorlijk belazerd voelen om achteraf te moeten constateren dat veel van het geoffreerde reeds eerder voor het gewone klassieke klotjesvolk werd gepubliceerd.

De auteur, Frank van Kolfshoeten, van het boek: 'Valse vooruitgang – Bedrog in de Nederlandse wetenschap', zou de pulpbundel vanwege de bizarre inhoud zeker als luis in de pels van de wetenschap hebben vermeld.

Van een proefschrift mag men verwachten, dat het toch tenminste iets toevoegt aan reeds bestaande kennis en derhalve zogenaamd wetenschappelijke allure heeft. In geval van dit proefschrift dringen zich aan mij associaties op die het niveau van de inhoud van de Enkhuizer Almanak nauwelijks overstijgen. Het is voor mij dan ook een raadsel hoe men met een dergelijk frutselboek aan een zichzelf respecterende universiteit, de Universiteit van Amsterdam, kan promoveren.

Blijkbaar is dit huis van geleerdheid, dat een bolwerk van een oerdegelijke bewaking van de wetenschap behoort te

zijn, niet meer of minder dan een winkel van Sinkel waar blijkbaar alles kan, alles mag en alles te koop is. Een huis waarin naar het schijnt, voldoende ruimte is voor pseudo-wetenschap.

In Rotterdam leidde destijds het als uitstekend te kwalificeren proefschrift van Albers / Keizer over Orthomanuele Geneeskunde (methode Siczek) tot een onvoorstelbare rel, waarbij de decaan van de medische faculteit, de hoogleeraar orthopaedie en de hoogleeraar medische statistiek zich in nogal krachtig en scherp opgefokt taalgebruik van het proefschrift distantieerden.

De integriteit van de promovendi werd door een schobbejakken-mentaliteit ernstig beschadigd. Het distantiëren had niets met wetenschap te maken. De quasi hooggeleerde wetenschappers waren bang zich, vanwege het onderwerp uit de alternatieve geneeskunst, aan koud water te branden. Dit zijn maffia-streken van de bovenste plank.

Ook antikwak meent in zijn pulpschrift het onderzoek van Albers / Keizer van bedenkelijke kwaliteit te moeten noemen. Afgezien van het feit dat hij in de orthomanuele geneeskunde volgens mij een absolute leek is en dus onbevoegd is om over de kwaliteit ervan te oordelen, moet je toch maar lef hebben om op een ander kritiek te hebben terwijl je zelf ver ondermaats hebt gepresteerd.

PROMOTIECOMMISSIE

Met betrekking tot deze wanprestatie van antikwak, heeft niet alleen de Amsterdamse universiteit schromelijk gefaald,

maar heeft ook de promotiecommissie, waarin geen enkele deskundige op het gebied van alternatieve geneeswijzen zitting had, een zeer intens beoedeld brevet van incompetentie afgegeven. Een commissie, bestaande uit een hooggeleerde mevrouw en een aantal hooggeleerde heren die met een minimum aan kennis van de alternatieve geneeskunst een pulp-boek vol zogenaamde geleerde nonsens op hoogst dubieuze wijze met het predikaat 'wetenschap' flatteren. Het is maatschappelijk als buitengewoon onverantwoord te duiden dat dit pulp op verwerpelijke wijze door eigenlijk een handvol incompetente hotemetoten wetenschappelijk gelegaliseerd werd. Bovendien heeft de commissie er blijk van gegeven het gigantische risico niet te onderkennen, dat anderen, op welke fnuikende wijze dan ook, uit deze inferieure bron zullen citeren en het geponeerde onterecht voor wetenschappelijk verantwoord zullen houden.

FUNDAMENTALISME

Grootmeester antikwak attaqueert, zoals ook te doen gebruikelijk in zijn andere publicaties, vaak schofferend, op fundamentalistische wijze, zwelgend in gevoelens van superioriteit en geloof in eigen gelijk, arrogant, hoogmoedig en bijna almachtig eenieder die werkzaam is in de alternatieve geneeskunst. Absoluut overtuigt van zichzelf en nimmer gehinderd door kennis.

Gelijk een van woede ziedende houthakker slaat hij in zijn proefschrift wild om zich heen en met de rondvliegende spaanders, bezielde van intolerantie en gefrustreerd tot op het bot, meent hij eenieder vrijelijk, zonder aanzien des persoons, te kunnen beschimpen en bespotten.

Integere en zeer gerespecteerde mensen die over de muren van de universiteit hebben durven heen kijken en afstand hebben gedaan van de binnen diezelfde muren heersende bekrompen denkwijzen, worden op schaamteloze en fundamentalistische wijze gekrenkt en diep beledigd.

REVIUS

Mensen, die grensoverschrijdend hebben gekeken naar andere opvattingen, naar andere manieren van genezen. Mensen die duidelijk hebben onderkend dat het reguliere westerse medische denken, dat nog maar sedert 1865 bestaansrecht heeft, niet de enig zaligmakende vorm van genezen is. Bovendien is deze westerse vorm van genezen buitengewoon eenzijdig en vrijwel uitsluitend orgaange-richt. De gehele mens komt nauwelijks aan bod.

In 1865 werd via de wet van Thorbecke bepaald dat uit-oefening van de geneeskunst slechts was toegestaan aan hen die de voorgeschreven universitaire opleiding hadden genoten. Voor een monopolist als antikwak een met dicta-toriale trekken gelardeerde gouden regel.

Edoch, nog voor het in werking treden van deze wet was er zeer terecht reeds volop kritiek op de voorgestelde maat-regel. Zo schreef Revius in 1864 het volgende:

'Het monopolie der geneeskunst is klaarblijkelijk ingesteld met het doel om de ingezetenen tegen kwakzalverij te be-schermen. De wet geeft de burger vrijheid zijn godsdienst te kiezen, de opvoeding van zijn kinderen te regelen,

A
A
N
K
L
A
C
H
T

zich aan gevaren bloot te stellen in kruit-, stoom- en andere fabrieken, doch hij mag zijn zieke lichaam niet toevertrouwen aan de geneesheer van zijn keuze, hij mag geen vertrouwen stellen in enige geneeswijze die niet door de monopolisten is goedgekeurd zonder medeplichtig te worden aan een overtreding van de wet. Die toestand druist in tegen alle reden, recht en billijkheid.'

Aan dit bezwaarschrift, dat volledig indruist tegen de opvattingen van antikwak en vandaag de dag geschreven had kunnen zijn, wordt nergens in het proefschrift gerefereerd. Naar mijn mening niet zomaar een kleine omissie, maar gewoon een ongelooflijk domme blunder.

Het achterwege laten van een dergelijk hard feit, maakt hetgeen antikwak voortdurend wil betogen op nauwelijks te verhullen wijze suspect voor manipulatie van andere standpunten.

Vanzelfsprekend dient de mensheid beschermd te worden tegen beunhazerij en malafide praktijken. Zelfs een Vereniging tegen de kwakzalverij kan dan recht van bestaan hebben.

Maar, zoals de journalist R. Steenhorst destijds in 'De Telegraaf' (27-03-1999) volledig terecht betoogde:

"...met Renckens aan het roer, schiet de vereniging inmiddels aan haar doel voorbij. Renckens heeft oogkleppen aan zijn bril geschroefd. Hij is mordicus tegen elke vorm van alternatieve geneeskunde. Sterker: hij vindt het géén geneeskunde. Hij vindt het niets, noppes, niente. Er is maar één geneeskunde die deugt en dat is de reguliere,

houdt hij vol. De geneeskunde dus die hijzelf uitoefent.

Dat patiënten, bijvoorbeeld mensen met kanker, zich prettiger voelen bij een bepaalde behandeling of dieet interesseert Renckens in het geheel niet. Zij kunnen daarover niet oordelen, meent hij. Hij wel....(.....).

Als de anti-kwakzalvers geloofwaardig willen blijven, moeten zij zich snel ontdoen van Cees Renckens.”

BETWETERS

A
A
N
K
L
A
C
H
T

Maar, de maatschappij moet ook beschermd worden tegen lieden als antikwak en zijn vaste klik van betweters die hij voortdurend een flinke, dikke vette veer in hun achterste steekt. Lieden, zoals de frequent genoemde en welhaast door antikwak geadoreerde P. Borst, A.J. Dunning, E.J. Ariens, H. Kingma en bijvoorbeeld L. Offerhaus en niet te vergeten de immer onvolprezen P. Skrabanek. Lieden, die veelal met gewiekste ‘wetenschappelijke’ drogredenen en ludiek bedoelde, maar volledig mislukte en meestal misplaatste imposante kreten, patiënten ervan weerhouden om van een in hun situatie uitstekend aangewezen alternatieve therapie gebruik te maken.

Wie van u of uw kornuiten antikwak heeft het recht om bijvoorbeeld aan een patiënt in geval van kanker een toch tenminste revitaliserende Moerman-behandeling te ontraden, terwijl men zelf alleen maar een destructieve therapie te bieden heeft? Hoe ethisch is een dergelijk ongefundeerd afwijzend handelen?

Waarom moet een patiënt met cardiovasculaire problemen

chelatietherapie worden onthouden? Er is immers intussen genoegzaam bewezen dat het een zeer effectieve behandeling kan zijn en het postulaat: 'eerst cheleren en dan pas opereren' is een alleszins te billijken standpunt.

Waarom moet de ontdekker van de stofwisselingsziekte HPU en de daarbij behorende therapie op zeer denigrerende wijze worden neergesabeld, terwijl antikwak er op geen enkele wijze blij van geeft te weten waar dit klinisch-chemische probleem over gaat. Wel worden er door deze onaanvaardbare beunhazerij van antikwak weer patiënten op onjuiste wijze over deze ziekte geïnformeerd en derhalve onterecht gedupeerd.

Heeft antikwak alles zelf bestudeerd?

En waarom antikwak, het ligt immers op uw terrein, is het een absurde claim om te beweren dat het corrigeren van stuitligging met behulp van acupunctuur en het branden van moxa mogelijk is? Heeft u het ooit geprobeerd? Nee dus! Waarom mag u dat dan in uw proefschrift zonder nadere toelichting afwijzen, terwijl ik u, en met mij vele anderen, kan verklaren dat het wel degelijk werkzaam is. Wat weet u eigenlijk van deze materie af? Waar heeft u acupunctuur of homeopathie gestudeerd?

Waarom meent u over ayurveda of orthomoleculaire geneeskunde uitspraken te kunnen doen, die vrijwel steeds kant nog wal raken, zonder daarin geschoold te zijn? Mag ik dan zo vrij zijn om u met dikke vette letters een **beunhaas in de wetenschap** te noemen?

Overal laat u zich als deskundige aanspreken. Het is mislei-

dend en tegelijk crimineel om patiënten in een vaak wan-
 hopige situatie van een goede alternatieve geneeswijze af te
 houden. Hier lijkt sprake van een medisch-ethisch delict!
 Het zou eens de hoogste tijd worden om u eens te examine-
 ren in alle alternatieve disciplines waarover u zich allerwe-
 gen meent te kunnen uitlaten. Uit alles blijkt dat u er niets,
 maar dan ook niets van afweet en er al evenmin iets van
 begrijpt. U zit volledig verward in een absurd circumscrip-
 torganotroop westers medisch denken. Telkenmale antik-
 wak, betrap ik er u op, dat u vaak op nogal wijdloperige wijze
 ongefundeerd, als een kip zonder kop aan het leuteren slaat
 en het door u beoogde wetenschappelijke niveau veelal niet
 verder reikt dan het bekende ouwehoerenpraatje over het
 weer.

Het is daarom, dat de media u dienen te mijden als de
 pest.

ALTERNATIEVE GENEESWIJZEN

Hoe is het in godsnaam mogelijk geweest dat u gepromo-
 veerd bent op driemaal niets.

Schande, een driewerf schande!

Waarom bijvoorbeeld zoveel hilariteit in de tekst van het
 proefschrift over het effect van coffea D₃ bij slaapstoornis-
 sen? Heeft u het in uw praktijk toegepast? Ik denk van niet
 en u meent uw afwijzende houding ook hier weer te kun-
 nen rechtvaardigen met het te pas en te onpas gebruiken
 van de woorden al of niet ‘evidence based’.

Dat antikwak, kunnen we toch gewoon omschrijven als
 allemaal lulkoek in een larieboek.

Meer is het toch ook niet?

Het lezen van het pulp-oeuvre van antikwak is derhalve eigenlijk verspilde tijd. Antikwak leeft in een door hemzelf gecreëerde waanwereld waarin elke vorm van realiteit ontbreekt. Alles wat antikwak te melden heeft kan in feite zonder mankeren op een enkel kantje papier.

Onwrikbaar, zonder enige vorm van concessie, niet bereid tot dialoog, puur fanatisch en bijna pathologisch geobserveerd van eigen kunnen en eigen absolutisme maar vooral van eigen gelijk. Afschuwelijk dat zo iemand, die elke ontwikkeling en integratie met andere vormen van geneeskunst in de weg staat, überhaupt in dit vak is terechtgekomen.

Antikwak kan worden beschouwd als het prototype van een notoire, recalcitrante dwarsligger.

Of we het nu hebben over homeopathie, acupunctuur, orthomoleculaire geneeskunde, ayurveda, chiropractie of bijvoorbeeld antroposofische geneeskunde; al deze alternatieve geneeswijzen worden in zijn proefschrift consequent gebrandmerkt met de tot vervelens toe gebruikte woorden 'absurde onzin'.

Hetzelfde geldt voor de terminologie 'evidence based'. Je wordt er compleet gestoord van.

Temeer gestoord, omdat al datgene wat hijzelf in zijn proefschrift meent te kunnen betitelen met 'absurde onzin' niet door hem bewezen hoeft te worden. Hij kraait maar wat en beroept zich op alle, vaak dubieuze en ondermaatse publicaties, waarvan de auteur ook maar enigszins het denken van antikwak ondersteunt.

Maar, om publicaties over acupunctuur of bijvoorbeeld homeopathie of ayurveda te kunnen beoordelen dient men

zelf in deze vakken gespecialiseerd te zijn. Immers, dan pas kan men beoordelen of men ter verkrijging van het bedoelde therapeutische effect de juiste criteria heeft gehanteerd. In het andere geval komt men tot stupide conclusies zoals het beweren dat het bij acupunctuur geen verschil uitmaakt alwaar op het lichaam de naalden worden geprikt.

Dat is even dom als de bewering dat het chirurgisch niets uitmaakt alwaar in geval van pathologie de buik wordt geopend.

A
A
N
K
L
A
C
H
T

Hetzelfde gebeurde ter beoordeling van irisscopie. Medewerkers van de universiteit te Maastricht, academici, pretendeerden het ook allemaal wel te weten en worden natuurlijk volgaarne gerefereerd door antikwak. Zij stuurden aan meerdere irisscopisten, ter beoordeling op het al of niet hebben van galstenen, een dia van *uitsluitend het rechter oog* van een aantal patiënten. Dit is een even absurd onderzoek als bijvoorbeeld op basis van zelfs een zeer uitgebreid bloedonderzoek te laten bevestigen of iemand wel of geen last van migraine heeft. In Duitse medische vakliteratuur werd het Maastrichtse irisscopisch onderzoek gekwalificeerd met de woorden: *'Dummer geht es nicht'*.

Om bijvoorbeeld de werking van acupunctuur te kunnen begrijpen (en dat geldt voor vrijwel alle andere vormen van alternatieve geneeswijzen) moet men zich kunnen en willen verplaatsen in een geheel andere denkwereld. Wie daartoe een poging doet en zich weet los te maken van de veelal nogal eng omkaderde westerse medische opvattingen, zal spoedig ervaren dat er in deze Chinese geneeskunde sprake is van een hoogst intelligent systeem om zieke mensen te genezen. En wie geneest, heeft gelijk (Paracelsus)

ANTIkwAKKERS

Dat men met de toepassing van alternatieve geneeswijzen vaak gelijk heeft kan men allerwegen in de dagelijkse praktijk ervaren. Buitengewoon spijtig dat de huidige minister van Volksgezondheid, de heer H. Hoogervorst, hier geen weet van heeft en zich slechts heeft laten modelleren tot de roepstoeter van de antikwakkers. Met zijn uitspraken over homeopathische 'placebo- watertjes' heeft hij zich in de rij van de onnozele antikwakkers geschaard.

Een van zijn voorgangers, de heer E. Bomhof, was aanzienlijk beter geïnformeerd. Hij was terecht een zegen voor de alternatieve geneeskunst. Met zijn beleid had hij vast en zeker het krakkemikkige, autoritaire en de zo nodeloos peperdure gezondheidszorg weer op stevige poten teruggezet.

Nu wordt de gezondheidszorg in ons land bestiert door labbekakkers die het drukker hebben met het bestrijden en knevelen van alternatieve genezers dan met het op tijd uit de stront halen van onze zieke bejaarde medemensen in de verpleeghuizen of bijvoorbeeld het gehoor geven aan de noodkreten van wanhopige mensen die onverantwoord lang op door chaoten gecreëerde wachtlijsten staan. De waanzin ten top!

Maar wat wil men ook, als in ons land zelfs de Inspecteur Generaal, de heer H. Kingma, als lid van de Vereniging tegen de Kwakzalverij genoteerd staat. Waarom maakt niemand uit de politiek bezwaar tegen een dergelijk lidmaatschap waarbij objectiviteit en verstrengeling van belangen

op zeer zwaarwegende wijze in het geding zijn.

Waarom laten leiders van dit niveau zich toch door een stel megalomane antikwackers zo in de luren nemen. Waarom neemt u, aler die oplichters, die bedriegers, die charlatans, dat schorem, met alle duivels uit de hel te bespringen en te vervloeken, niet eerst eens echt beter kennis van de alternatieve geneeskunst ?

A
A
N
K
L
A
C
H
T

Nee, het is zeker niet zo, dat het positieve resultaat, zoals mevrouw dr. Borst-Eilers, voormalig minister van Volksgezondheid en ongelovige in de alternatieve geneeskunst, ook tijdens de promotie van antikwak meende te moeten betogen, uitsluitend kan worden toegeschreven aan een placebo-effect. Het steeds maar weer blijven accentueren van het placebo-effect ter verklaring van de werkzaamheid, is niets anders dan een naïeve demonstratie van wetenschappelijk onvermogen.

Er gebeuren overal dingen om ons heen die we nooit of te nimmer zullen kunnen begrijpen, laat staan verklaren. Het zijn mysteries die we, alle wetenschappelijkheid ten spijt, in bescheidenheid zonder nadere verklaring zullen moeten aanvaarden.

Wie weet het juiste antwoord op de vraag hoe een beukenootje kan uitgroeien tot een hoge boom? Hoe komt dit echt tot stand? Gelijk in de homeopathie wordt hier de macht van het kleine, van het nietige, gerepresenteerd. Hoe vindt een postduif, ver van huis losgelaten, de weg naar z'n hok weer terug? Wie kan mij vertellen wat er

precies gebeurd tussen het poten van de bloembollen en het verschijnen van de meest prachtige bloemen? Wie kan mij het juiste antwoord geven op de vraag hoe een spin op zo'n mathematisch imposante wijze een web kan weven? Wie het weet mag het zeggen. Niemand, maar dan ook niemand, weet het juiste antwoord op deze vragen. Zo zijn daar ook de talrijke, vaak niet te beantwoorden, vragen over de alternatieve geneeswijzen. Dat maakt deze geneeswijzen juist zo curieus, zo boeiend en buitengewoon interessant. In geen geval doet het onbeantwoord blijven van de gestelde vragen afbreuk aan de werkzaamheid.

Dat gestelde vragen niet kunnen worden beantwoord, ligt wellicht vooralsnog aan het huidige wetenschappelijke niveau dat tekort schiet om de juiste grip op de antwoorden te krijgen.

Het is dan ook wetenschappelijk gezien absoluut niet relevant om te stellen dat de dingen niet kunnen werken, maar wel relevant is het vinden van het antwoord op de vraag waarom de dingen dan toch helpen.

Dat is pas wetenschap. Niet het verwerpen op pure gevoelsgronden. Beweren dat iets niet kan werken is iets heel anders dan de vraag beantwoorden waarom iets dan wel helpt.

Ook de jongens en meiskes van Skepsis, die door antikwak regelmatig worden aangehaald, steken zich maar al te vaak in een broek die hen veel te wijd is. Ze brallen en bluffen maar wat, alsof ze echt de wijsheid in pacht hebben. Ze zoeken op vaak zinloze wijze naar verklaringen die er vooralsnog niet zijn en menen daarmee andere te kunnen

overtroeven of belachelijk te kunnen maken. Dit is niet alleen een verwerpelijke manier van denken en handelen, maar ook op ondermaatse wijze wetenschap bedrijven.

Vanzelfsprekend kan antikwak zich best vinden in de opvattingen van de vertegenwoordigers van Skepsis. Het zijn immers ook de lieden die gelijk antikwak onder het motto van allemaal ‘pseudo-wetenschap’ met veel oppervlakkig gekeuvel en op een weinig doorwrochte wetenschappelijke manier, veelal gespeend van kennis terzake, de alternatieve geneeswijzen door het slijk halen.

In feite staan deze mensen erg ver van de realiteit af en zijn ze eigenlijk door hun onwrikbare standpunt en gevoelens van superioriteit verworpen tot wereldvreemden. Zij aanvaarden geenszins het van Shakespeare afkomstige adagium dat er meer is tussen hemel en aarde dan zij blijkbaar kunnen bevroeden.

ARROGANTE PALJAS

Mede daardoor komt antikwak in een interview met Floor de Booy tot de uitspraak dat

‘De alternatieve behandelaars de kwakzalvers van deze tijd zijn.’

Tot deze uitspraak komt hij in zijn prachtige, uit 1760 daterende herenhuis in het centrum van Hoorn. Het huis met de marmeren gangen en hoge plafonds ademt nog de sfeer van vroeger, toen een arts nog iemand was waar met

A
A
N
K
L
A
C
H
T

ontzag tegenop werd gekeken, aldus verzucht antikwak tegenover Floor.

En met dit laatste wordt precies de kern weergegeven van zijn probleem.

De alternatieve geneeskunde vormt een bedreiging van zijn status.

Dat is de essentie van zijn proefschrift. Een bijna wanhopige poging van hem, om van de afkabbelende status nog te redden wat er nog van te redden valt. Mensen, patiënten, hebben inmiddels maar al te goed begrepen dat het in de reguliere geneeskunst verre van rooskleurig gesteld is. Terecht is de achting voor mijnheer de dokter, dokter god, aanzienlijk geslonken. Zijn status is, zoals reeds gezegd, door de vele misstanden ernstig in het gedrang gekomen. De onfeilbaarheid is op intense wijze gereduceerd.

Patiënten gaan niet meer voor antikwak op de knieën en schromen niet om van de alternatieve geneeskunst gebruik te maken. En antikwak is op zijn beurt van mening dat artsen die anders dan hij over de reguliere geneeskunst denken, hun bul moeten inleveren of moeten kappen met die onzin.

Enerzijds een nogal dictatoriaal gekleurd standpunt en anderzijds eigenlijk nogal tragisch dat antikwak sedert 1988 voorzitter is van de Vereniging tegen de Kwakzalverij en nog steeds niets van de alternatieve geneeskunst heeft begrepen. Voor zijn collega's is hij ongetwijfeld de joker die kan worden ingezet om het bestaan van elke andere vorm van geneeskunst te laten ontkennen, en gelijk Don

Quichotte de alternatieve windmolens te laten bestrijden. Ze laten hem maar lekker lullen en ondertussen vragen ze zich ongetwijfeld af, hoe iemand zich zo verwaasd bezijden de realiteit kan opstellen. Het grote publiek kent hem als die nare enge man, die betweter, die overal tegen is. Vermoedelijk kijken of luisteren er maar weinig mensen naar hem. Men zapt onmiddellijk door als hij in beeld komt, aldus betoogt de meerderheid van mijn patiënten. Derhalve, is zo'n man waardeloos voor zijn eigen club, maar ook waardeloos voor de media.

Antikwak is de rol toebedeeld van de nietszeggende arrogante paljas die meent anderen, die terecht anders over geneeskunst denken, voortdurend de les te moeten lezen. Zelfs de tuchtrechter krijgt een gevoelige mep op de vingers, want bij het uitspreken van een vonnis inzake een alternatieve kwestie wordt volgens antikwak door de rechter nimmer een afkeurend woord gewijd aan de als bizar te duiden alternatieve geneeswijzen. De tuchtrechter zou toch immers beter moeten weten en moeten beseffen dat die alterneuten met hun vreemde ideeën vroeg of laat opnieuw patiënten in gevaar zullen brengen. Hoe verzin je het, maar voor antikwak is blijkbaar niets te dol. Toekomstige tuchtrechters zijn derhalve nu reeds voor antikwak gewaarschuwd.

PULPBUNDELS EN FOUTEN

Thans keren wij hier weer terug naar de bedompte en kille sfeer van de met weinig fantasie geschreven pulpbundel en constateren met verbijstering dat in dit geschrift met

als titel: “Dwaalwegen in de Geneeskunde” op pagina 64 wordt gesteld dat:

‘Een uitgebreidere beschouwing over de schadelijkheid van alternatieve geneeswijzen buiten het bestek van dit boek valt.’

Maar nee, dit kan toch niet! Hier breekt mij de klomp! Hier zakt mij de broek van af! Midden in een poging om op gloedvolle wijze de alternatieven een zeer gevoelige en alles verpletterende slag toe te dienen laat antikwak het volledig afweten. Hier is sprake van het ultieme braakmiddel. Dit is ‘*Zum Kotzen.*’

Hier gaat antikwak volledig de mist in. Wel roept deze uitschuiver van antikwak, waarmee hij vervolgens de essentie van zijn hele boek volledig ontkracht, een aantal vragen op. Vragen, die ik destijds aan de Inspectie voor de Gezondheidszorg naar aanleiding van het jaarrapport 2001 heb gesteld en nu ook aan antikwak zou willen stellen. In dit rapport staat namelijk te lezen, dat het een van de oudste taken van de Inspectie is om in te grijpen bij risicovolle vormen van alternatieve geneeskunde, anders gezegd, ingrijpen bij gevaarlijke kwakzalverij.

Welaan, wat zijn dan die risicovolle vormen van alternatieve geneeskunst? Waar zijn dan de doden of zwaar beschadigde slachtoffers van deze vorm van geneeskunst? Kom dan met feiten of zwijg en schaam u over de minimaal duizend patiënten die, zoals in dit rapport staan beschreven, als gevolg van reguliere medische fouten in 2001 om het leven kwamen. Verder kwamen er gedurende hetzelfde jaar bijna

honderd meldingen binnen over vermijdbare fouten die tot het overlijden van patiënten hebben geleid.

Maar, aldus Herre Kingma, Inspecteur-generaal voor de gezondheidszorg, is dit slechts het topje van de ijsberg. Ergo, de gelegaliseerde kwakzalverij binnen het reguliere circuit is aanzienlijk risicovoller en van een veel grotere omvang en importantie dan de binnen de alternatieve geneeskunst gesignaleerde kwakzalverij.

Dat alles laat antikwak in zijn geschrift over nota bene *'Dwaalwegen in de geneeskunde'*, volledig onbesproken. Dat is vuig en ondermaats en tegelijk je reinste vorm van volksverlakkerij. Derhalve, wil ik hier volgaarne een aantal zaken, ter wille van antikwak, nog eens scherp in herinnering brengen. Zeker duizenden en nog eens duizenden mensen worden er per jaar in Nederland het slachtoffer van een medische fout.

En vele honderden sterven aan de gevolgen van deze geneeskundige blunders. Ze kosten de Nederlandse belastingbetaler jaarlijks het lieve sommetje van 1,4 miljard Euro.

Je zou bijna blij moeten zijn als de medische sector besluit om te gaan staken, want zoals in 1973 in Israël gebeurde, toen alle artsen gedurende een maand staakten, stierven er in die maand volgens de Vereniging van Begrafenisondernemers in heel Israël 50% minder mensen.

Ook in Bogota (Columbia) verdwenen gedurende 52 dagen alle artsen van het toneel. Er stierven in deze periode 35% minder mensen. In Los Angeles en omgeving stierven er tijdens een artsenstaking 18% minder mensen. Er werden

in deze periode 60 % minder operaties uitgevoerd. Maar, in de plaats van blij te zijn met staken is de Universiteit van Tilburg hartstikke blij met al die medische blunders, want daar stellen ze: *“Medische missers kunnen funest zijn voor patiënten, maar ze vormen de ultieme bron van leerstof voor artsen en verpleegkundigen.”*

Wie heeft het ooit zo zout gegeten? Maar ja, wat maakt het uiteindelijk uit? De een z'n dood is immers de ander z'n brood. In het reguliere medische circus lijkt hier ook ethisch niets mis mee! Hier worden gewoon dingen recht geluld die meer dan krom zijn!

Wie sprak er ook alweer over 'Dwaalwegen' antikwak?

- Jaarlijks lopen er in Nederland circa 25.000 (= vijftwintigduizend) mensen onnodig, soms zeer ernstig, letsel op in ziekenhuizen;
- Jaarlijks worden er in Nederland meer dan 50.000 (=vijftigduizend) mensen in een ziekenhuis opgenomen tengevolge van ongewenste effecten van geneesmiddelen;
- Jaarlijks overlijden er in Nederland circa 3000 (= drieduizend) mensen aan infecties die ze in het ziekenhuis hebben opgelopen;
- Men schat verder, dat er in het reguliere medische circuit jaarlijks nog circa 6000 (= zesduizend) onnodige doden te betreuren zijn waar geen haan naar kraait.

In dit verband herinner ik hier aan de excellente en nimmer overtroffen inaugurele rede van Prof. dr. B. Smalhout, in 1972, bij de aanvaarding van het hoogleraarschap, met als

titel: 'De Dood Op Tafel'. De titel van een andere rede zou thans: 'De Dood Onder Tafel', met het accent op 'Onder', kunnen zijn. Overigens jammer van al die ondergeschoven doden, want daar kan men volgens hedendaagse opvattingen nog zoveel van leren. Wellicht is het nu even tijd om te kotsen en daarna even diep en rustig door te ademen om het volgende verhaal diep en gedetailleerd op u te laten inwerken. Het gaat ook alweer over doden.

ALTERNATIEF VS REGULIER

In de periode 1995-1997 vond er een omvangrijke studie plaats naar narcoseongevallen in 53 ziekenhuizen in Gelderland, Utrecht en Zuid-Holland. Er bleek toen, dat er jaarlijks circa 180 mensen overlijden waarbij de anesthesie een rol van betekenis speelt. Dit wil zeggen, dat elke twee dagen een operatiepatiënt de dood wordt ingesleurd. 'Doodleuk' verklaart de woordvoerder (dr. F.M. Werner, anesthesioloog / Canisius Ziekenhuis te Nijmegen) namens de onderzoekers:

"dat bij een patiënt die een vrij simpele ingreep moet ondergaan – dat kan een keizersnede zijn of een heupoperatie- de aandacht van de anesthesist sneller verslapt dan bij iemand die zeer ernstig ziek op de operatietafel ligt. Daarbij is de anesthesist vaak meer op zijn hoede. Het is als wanneer je op een rustige snelweg rijdt: je bent wat minder alert omdat er weinig auto's zijn, je hebt tijd om een beetje om je heen te kijken. Juist dan zie je de grote steen op het wegdek niet, slip je en kom je in de sloot terecht. Dan gebeuren de ongelukken!"

Op een heel drukke weg ben je extra scherp.”

Vanuit het politieke veld reageerde er niemand. Ook het medische circuit en de inspectie van volksgezondheid hulde zich, zoals te doen gebruikelijk wanneer het de reguliere geneeskunst betreft, in een volledig stilzwijgen. Ook aan speurneus antikwak, voortdurend op zoek naar de dwalingen van de alterneuten, zijn deze doden aan de aandacht ontsnapt (?). In zijn frutsel- promotieboek kom je het in elk geval niet tegen. Nou ja, waar praten we ook over. Het zijn maar 180 mensenlevens. Daarover moet je niet zeuren.

Zou de directie van de KLM echter hebben medegedeeld dat er elke twee dagen een passagier tijdens de binnenlandse vluchten dood blijft en als verklaring zou hebben gegeven dat de piloten nu eenmaal op de binnenlandse vluchten minder alert zijn dan op de intercontinentale vluchten, dan was het land te klein geweest om aan alle commotie ruimte te geven.

En antikwak, laten we hier dan maar helemaal zwijgen als een dergelijk dodental in het alternatieve circuit te betreuren zou zijn.

En dus (de boer, hij ploegde voort) straffeloos op weg naar de volgende 180 slachtoffers. Uit dit alles antikwak, kan hier reeds blijken dat de strafmaatregelen in het reguliere circuit uiterst beperkt zijn. Men verzuipt in de tolerantie. De gelegaliseerde prutser kan zich, in tegenstelling tot de alterneut, onvoorstelbaar veel permitteren aler hij of zij een dreun van de inspectie of de tuchtrechter krijgt. In op-

A
A
N
K
L
A
C
H
T

klimmende volgorde van zwaarte kan men een waarschuwing, een berisping, een boete, een (eventueel tijdelijke) schorsing of uitzetting uit het ambt toebedeeld krijgen.

Blunders, zoals amputatie van het verkeerde been, extirpatie van de verkeerde nier, operatie aan de verkeerde schouder, dood door verkeerde bloedtransfusie, dood van een zeven maanden oude baby door een ondeskundige hartcatheterisatie en dood van een baby tijdens de partus door verkeerde manipulatie met de Boerematang en de tragische dood van een veertienjarige jongen die na een ferme klap van een dronken lor waarschijnlijk een epiduraal hematoom opliep en in plaats van een hersenoperatie een aspirientje kreeg van de dienstdoende dokter, werden nauwelijks opvallend of in het geheel niet gestraft. Allemaal missers van vrij recente datum.

Men gaat juridisch in het algemeen vrijuit of men krijgt slechts een waarschuwing of heel misschien een, in feite nietszeggende, berisping. Desgevraagd worden vervolgens de missers toegeschreven aan onvoorziene onderlinge communicatiestoornissen of is er sprake van vervelende interne conflicten. Hoe oneerlijk en hoe onzuiver antikwak is dan de bejegening van de therapeut uit het alternatieve circuit. Zo iemand wordt compleet gevloerd en krijgt bovendien, zoals bijvoorbeeld rondom de dood van mevrouw S. Millemcam, een schuit vol smerige, stinkende modder over zich heen gepaard gaande met grensoverschrijdende en eigenlijk ontoelaatbare berichtgeving in kranten en andere media. Journalistiek verwordt dan tot een vuige rioolverslaggeving.

Medische en juridische autoriteiten staan ongeduldig te

trappelen om de zaak even toe te lichten, want antikwak, hier kan absoluut geen sprake zijn van een medische complicatie of van een dwaling of misser te goeder trouw. Nee, missers in het alternatieve circuit zijn altijd onvergeeflijk en zijn vrijwel altijd zwaarwichtig genoeg om ernstig te worden bestraft.

Zou men vervolgens antikwak, in het reguliere circuit naar verhouding op dezelfde wijze straffen als in het alternatieve, dan stond er vrijwel elke dag wel iemand uit het reguliere circuit voor de rechter. Maar, met de strafmaat wordt al evenzeer ontzettend gesjoemeld.

Zo kreeg een arts, die overigens zonder nadelige gevolgen een patiënt tegen tyfus in plaats van cholera vaccineerde een berisping, maar een chirurg die een verkeerd been amputeerde kreeg eveneens een berisping. Ook een berisping werd toegekend aan een huisarts die 's nachts weigerde een doodziek kind, dat tegen de ochtend overleed, te bezoeken.

En wat te zeggen van de vrijspraak van de gynaecoloog die twee jonge vrouwen curetteerde en, omdat hij niet wilde wachten op de anesthesioloog, zelf maar de narcose gaf. Beide dames overleden en de rechter sprak hem vrij omdat van een vrouwenarts niet kan worden verwacht dat hij ook verstand van narcose heeft. Volgens art. 36, Lid 14 Wet BIG is deze vrijspraak onterecht. Lid 14 bepaalt namelijk dat onbekwaam handelen onbevoegd handelen inhoudt, wat ook voor specialisten geldt (TK 19 522, nr. 20, p. 24).

Een andere gynaecoloog, van het Streekziekenhuis Midden Twente in Hengelo, werd door het Regionaal Medisch Tuchtcollege in Zwolle voor een periode van twee maanden uit zijn functie gezet. De schorsing was het resultaat van een blunder die deze specialist tijdens een bevalling beging en waarbij een baby overleed. De vrouw, die in verwachting was van haar eerste kind, was twee weken over tijd. In de nacht voor de geboorte werd de aanstaande moeder, na drie dagen lang weeën te hebben gehad, opgenomen in het ziekenhuis. De gynaecoloog keek niet naar haar om maar liet de zorg over aan een assistent-arts en een verloskundige. De algemene toestand van patiënte was zorgelijk en verbeterde uiteindelijk die middag totaal niet. De harttonen van de baby gingen achteruit, het vruchtwater was slecht en de ontsluiting verliep zeer langzaam. Toen vervolgens ook nog koorts optrad alarmeerde de verloskundige een operatieteam. De aangeklaagde gynaecoloog besloot echter niet tot een keizersnede maar probeerde de bevalling met een vacuümpomp te bevorderen. Hij stopte niet na drie keer trekken maar ging tot tien keer door. Dit werd het kind fataal.

Tijdens een vrij onbenullige ingreep verloor in 1966 Mia Versluis, een sportieve jonge vrouw van 21 jaar door zuurstofgebrek haar hersenfuncties. Ze lag vijf en half jaar in coma aler ze kwam te overlijden. De anesthesioloog die dit drama had veroorzaakt kreeg jaren later een boete van slechts duizend gulden. Een arts die daarentegen terzelfder tijd, weliswaar ondeugdelijke, vermageringspillen had voorgeschreven werd beboet met een bedrag van tienduizend gulden.

Gelijk het verhaal over Mia Versluis werd ook het anesthesiedrama met Ineke Stinissen-Swagerman alom bekend. Doordat de beademingsbuis in de slokdarm in plaats van in de luchtpijp werd geplaatst, tijdens een met spoed in 1974 uitgevoerde keizersnede, geraakte Ineke in een coma. Zestien jaar lang was ze in coma en in 1990 stierf ze aan opzettelijke uitdroging en verhogering.

In het Ignatius-Ziekenhuis te Breda stierf Jasna Vujic, een 29-jarige vrouw met reeds vele jaren bestaande rugklachten, een gruwelijke dood. Ze onderging een zogenaamde 'spondylodese', een operatieve ingreep in de lendenwervelkolom.

In korte tijd onderging deze vrouw eigenlijk twee ingrepen. Tijdens de eerste ingreep werd ter vermindering van bestaande zenuwpijnen bot vanuit de heup getransplanteerd naar de lendenwervels. Deze als zwaar te duiden operatie werd via de buikholte uitgevoerd.

Bij de tweede ingreep ging het mis. Er werd een bloedvat geraakt en het operatieteam was twee uur tevergeefs bezig om de ontstane bloeding te stillen. Waarschijnlijk door het niet goed hechten van het vat kon volgens de patholoog-anatoom langzaam bloed wegsijpelen naar de buikholte. De Inspectie voor de Gezondheidszorg in Noord-Brabant kwam na analyse van het drama tot een buitengewoon kritisch oordeel over de handelwijze van het operatieteam. De Inspectie sprak van 'een cascade van onachtzaamheden, verkeerde veronderstellingen en onoplettendheden in de gehele periode na de operaties die ertoe hebben geleid dat patiënte aan een complicatie is overleden, hetgeen voorko-

men had kunnen worden.’

PAUZE EN VRAGEN AAN ANTIKWAK

Hier wil ik even pauzeren om aan antikwak toch een aantal gewetensvragen te stellen.

Immers, waarom antikwak heeft u in uw proefbundel nergens gewag gemaakt van deze wijd en zijd in medische kringen bekende dodelijke blunders ? Waarom vallen deze verschrikkelijke gebeurtenissen niet onder ‘Dwaalwegen’ in de geneeskunde? Hoe kunt u dit rechtvaardigen ? Waar blijft u nu met uw lulkoek over ‘evidence based’?

En dan nog even op de valreep van het tot stand komen van dit pamflet staat er in ‘De Telegraaf’ van 10 september j.l. een artikel met de alleszeggende kop: ‘Dokters bestraft na dood 10-jarige Tim.’ ‘Blunders rond blindedarmontsteking.’ “Wrijf zijn handjes maar warm”, werd er geadviseerd, terwijl het kind vanwege een geperforeerde blindedarm lag dood te gaan. Het Regionaal Tuchtcollege Eindhoven heeft de twee betrokken artsen van een huisartsenpost in Den Bosch bestraft met (ja, u leest het goed!!!) een waarschuwing. De ouders kregen echter levenslang!!

Een alternatief geneeskundige was vast en zeker voor onbepaalde tijd de bak ingedraaid. En antikwak, gaat u deze grandioze en zo buitengewoon tragische gebeurtenis voor de ouders van Tim, mensen die levenslang hebben gekregen, ook in uw ‘antikwak-periodiek’ bespreken? Natuurlijk niet, want hier was toch ook weer sprake van een com-

municatiestoornis en in het andere geval rest er nog altijd de mogelijkheid van een onvoorziene complicatie.

Kunt u overeenkomstige fatale voorvallen uit de alternatieve geneeskunst noemen? Nee, dus! Mag ik dan op de kaft van het pulpproefschrift de volgende ondertitel plaatsen: *‘Volksverlakkerij, een boek vol leugens, list en bedrog!’* Vindt u het gek, dat ik van mening ben dat u stante pede uw titel moet inleveren? Het is verder laf en uitermate vuig om de ogen te sluiten voor alle dwalingen in het reguliere circuit en uitsluitend de alternatieve geneeskunst te bezoedelen.

ELS BORST EN ANTIKWAK

Zo zou het ook alleszins de moeite waard zijn geweest om eens even stil te staan bij de stupide acties en opvattingen van de voormalig minister van volksgezondheid en lid van uw promotiecommissie mevrouw Els Borst-Eilers.

Zij was het toch immers die in november 2001 verklaarde dat het nog jaren zal duren voordat openbaar wordt in welke ziekenhuizen veel fouten worden gemaakt. Volgens Els:

“moet die informatie voorlopig nog geheim blijven,” omdat medische missers nog niet kunnen worden onderscheiden van zogenaamde ‘gewone’ complicaties”

Deze klatskoek, is zelfs niet van toepassing op de naar verhouding slechts minieme missers in de alternatieve geneeskunst. Dan zijn het beslist geen complicaties maar altijd weer misdadige acties van charlatans. Maar antikwak,

deze opvatting over medische missers is voor Els nog altijd buitengewoon goed bruikbaar. Immers, destijds was ze zelf als directeur van het toenmalige Academische Ziekenhuis Utrecht betrokken bij het onder de mat schuiven van een verschrikkelijke medische blunder waardoor een patiënt voor z'n lieve lange leven verlamd raakte.

Volgens Els was dat dan ook geen fout, maar een 'onvoorziene' complicatie. Bovendien antikwak, ik wil u gaarne helpen bij het naar buiten dragen van de vuile reguliere was, maakte Els zich verder ook nog schuldig aan een strafbaar feit, omdat onder haar supervisie de medische status werd vervalst, de familie werd belogen en bedrogen en de patiënt werd financieel volledig te gronde gericht.

De kroongetuige van dit drama, een zeer bekwame verpleegkundige, werd onder het mom van psychisch gestoord definitief met ziekteverlof gestuurd en de arts, zijnde de 'klokkenluider' werd mede door toedoen van Els en het bestuur van het genoemde ziekenhuis wegens 'ondermijning van het vertrouwen in de medische stand' voor de rechter gesleept.

Zeg nou eens eerlijk antikwak, ware dit iemand uit het alternatieve circuit overkomen dan was hij of zij daarvoor levenslang in het cachot opgesloten, maar deze vrouw kon niet alleen lid van uw promotiecommissie worden maar ook werd zij nog eens minister van volksgezondheid. Zo-
waar, geen kattenpis!

MEDEKWAKKERS

Me dunkt antikwak, uw recht om die alterneuten, die schurken, dat schorem, dat tuig uit de diepste laag van het ook door u aangehaalde inferno van Dante te kleineren, met drek te besmeuren en ongelimiteerd te beschimpen en te bespotten wordt aldoor kleiner en nog eens kleiner. We gaan nog even verder, want in dit land van boerenkool en spuitjes valt er nog veel meer te vermelden.

Zo is daar het fatale medische experiment dat in 1996 plaats vond en waarbij 18 doden vielen en 41 mensen zwaar lichamelijk letsel opliepen. Het onderzoek vond plaats met anticoagulantia, bloedverdunners, en stond onder supervisie van de klinisch epidemioloog dr. A. Algra van het Academische Ziekenhuis te Utrecht. Met het onderzoek wilden de Utrechtse medisch specialisten aantonen dat mensen na een waarschuwingsberoerte door het verdunnen van het bloed minder risico op een herseninfarct zouden hebben. Achteraf moet echter worden aangenomen dat het bloed teveel is verdund tengevolge waarvan het via beschadigde vaatwanden kon weglekken en vervolgens een hersenbloeding kon veroorzaken.

Zowel politici, epidemiologen als andere deskundigen waren van mening dat het experiment op de wijze waarop het was uitgevoerd nimmer had mogen plaatsvinden. Het dagblad 'De Telegraaf' van Vrijdag 20 maart 1998 opende met de kop: "*Fatale proef nooit onderzocht.*"

En, tot op heden 2005 heeft er nimmer een objectieve onpartijdige en onafhankelijke evaluatie van het onderzoek plaatsgevonden. De coördinator van het onderzoek, dr. A. Algra zag geen enkele reden voor een onpartijdige evalu-

atie: “Ons onderzoek is vooraf uitgebreid door onafhankelijke onderzoekers beoordeeld. Derhalve is het niet nodig, en ook geen gebruik in de wetenschappelijke wereld, om achteraf een dergelijke studie in te stellen.”

Welnee antikwak, er vielen toch maar achttien doden en er waren maar 41 mensen die zwaar lichamelijk letsel opliepen. Daarover moeten we vooral geen heisa maken en vooral niet overdrijven, dat is pure stemmingmakerij. Geen woord van excuus of medeleven.

A
A
N
K
L
A
C
H
T

Kritiek op de onderzoekers, de reguliere kwakzalvers, werd als een aanval op de medische stand beschouwd. Over schadevergoeding aan nabestaanden werd met geen woord gesproken.

Bovendien “wisten de proefpatiënten dat het zou kunnen misgaan” en dus werd er in medische kringen gedaan alsof er sprake was van de normaalste zaak van de wereld waarover zich vooral niemand druk moest maken. De slachtoffers hadden immers niets te verliezen en zouden uiteindelijk toch zijn doodgegaan. Zie hier antikwak, zo wordt het gewone volk bedonderd. Ook hier is weer sprake van oeverloos quasi wetenschappelijk gezwam en met het stapelen van de ene drogreden op de andere meenden de onderzoekers hun onverantwoorde en tegelijk ontoelaatbare spel met de dood te kunnen rechtvaardigen. Maar, het penetreren van de afschuwelijke stank van deze beerput moest blijkbaar koste wat kost worden vermeden. De ware toedracht van dit met bloed besmeurde drama zal en moet in diepe duisternis gehuld blijven.

Achttien doden en 41 beschadigde mensen zijn blijkbaar

van te geringe importantie om nog langer onder de aandacht te worden gebracht. En natuurlijk is het terughoudende handelen in deze zaak van zowel de inspectie als justitie volstrekt onaanvaardbaar. Me dunkt, voor justitie zijn er voldoende vragen om de onderzoekers alsnog ter verantwoording te roepen.

Maar..... terwijl de doden van dit drama voor eeuwig en altijd zullen zwijgen en de eventueel nog levende slachtoffers nog dagelijks met het hen overkomen leed worstelen, wordt er naar mijn mening, op ontoelaatbare wijze met de waarheid gesjoemeld. Echter, zowel de nabestaanden als de nog levende slachtoffers hebben recht op het vernemen van de ware toedracht. Een toedracht antikwak, waarvan de onderste steen alsnog boven dient te komen..

Maar, ons kent ons, in een sfeer van onderling handjeklap en ouwe jongens krentenbrood, zal de volledige waarheid wel nooit, maar dan ook nooit aan het licht komen. Zo zijn de regels, zo is het spel! Ik schreef aan de diverse autoriteiten dat ik het wrang en absoluut onverteerbaar vond om te moeten vaststellen dat het fatale experiment had plaatsgevonden met anticoagulantia waarvoor ik destijds als medisch adviseur bij een van de producenten verantwoordelijk was.

Waarom hebben de onderzoekers deze producenten niet geconsulteerd aler een dergelijk experiment aan te vangen? Immers, bij deze firma's weet men alles, maar dan ook alles over deze farmaca. Op grond van zogenaamde farmacodynamische, farmacokinetische respectievelijk het totaal van

farmacologische eigenschappen (inclusief toxicologische eigenschappen) van de betreffende middelen zouden zij een dergelijk onderzoek, dat voorspelbaar fataal moest aflopen, ten zeerste hebben ontraden.

Alleen al voor deze misser zijn de onderzoekers naar mijn mening van zware nalatigheid te betichten en kan alsnog een letselschadeadvocaat worden ingehuurd. Verder had men er zich door een simpel consulteren van het beroemdste boek over bijwerkingen van geneesmiddelen: ‘Meyler’s Side Effects of Drugs’ van kunnen vergewissen dat reeds bij de geringste overdosering zware risico’s worden genomen. Het medische experiment vond in 1996 plaats en de fatale gevolgen werden pas in 1998 openbaar gemaakt.

Wat moest er, zo rest er als kardinale vraag, in die twee jaar zoal weggemoffeld worden?

Hoe anders antikwak zou het zijn gegaan, indien deze slachtoffers in het alternatieve circuit zouden zijn gevallen. Denk hier alleen maar even aan de rel rondom het overlijden van mevrouw S. Millecam. De wereld ware dan absoluut te klein geweest. Inspectie, justitie en politici zouden de alternatieve therapeuten direct als criminelen van het ergste soort hebben aangemerkt. Omdat er naar mijn mening door de Utrechtse onderzoekers buitengewoon nalatig was gehandeld deed ik persoonlijk aangifte en richtte mij rechtstreeks tot het Openbaar Ministerie en de Inspectie voor de Gezondheidszorg. In mijn schrijven stelde ik de onderzoekers, zolang tot het tegendeel bewezen is, aansprakelijk voor de slachtoffers.

Over het grote aantal slachtoffers waren zowel wetenschappers, politici als patiëntenorganisaties ten zeerste verbijsterd.

Zij allen riepen op tot betere en snellere controles tijdens medische experimenten. Het PvdA-kamerlid Oudkerk noemde het drama afschuwelijk:

”Ik begrijp niet dat niet eerder aan de bel is getrokken. Die mensen kunnen onmogelijk allemaal tegelijk zijn gestorven. Dat moet minister Borst nog maar eens goed uitleggen.”

D66'er Van Boxtel sprak van een navrante zaak:

”Ik vraag me af of de onderzoekers vaak genoeg controles hebben uitgevoerd. Daar zat steeds een vrij lange periode tussen.”

Uit gezaghebbende kringen van Nederlandse epidemiologen klonk intussen ook steeds feller kritiek op de medicijnstudie die in totaal drie jaar duurde. “Je mag in een studie nooit 18 doden laten vallen!”, aldus een vooraanstaand lid van de Gezondheidsraad. En eveneens volgens deze deskundige, omdat:

”Hier veel eerder ingegrepen had moet worden: na vier of vijf ernstige complicaties al. Je ziet dat aantal doden toch toenemen? Bij dergelijke excessen had onmiddellijk het ethisch protocol in werking moeten worden gezet. Dat is hier veel te laat gebeurd en is een ernstige nalatigheid.”

In een brief d.d. 3 februari 2000 deelt de heer drs. N.C. Oudendijk, directeur Curatieve Somatische Zorg van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport als reac-

tie op mijn schrijven het volgende mede:

”...Ik kan u mededelen dat de Inspectie voor de Gezondheidszorg ter zake van bedoeld geneesmiddelenonderzoek een onderzoek heeft ingesteld. De uitkomsten daarvan waren, kort weergegeven, dat de wetenschappelijke opzet van het onderzoek juist was, maar dat het beter ware geweest indien er tussentijds een evaluatie van het aantal sterfgevallen had plaatsgevonden. De aanbevelingen van de Inspectie voor de Gezondheidszorg in deze zijn in het vervolg van bedoeld anticoagulantia – onderzoek opgevolgd.”

Maar nee antikwak, de bedoelde evaluatie vond tot op heden dus nimmer plaats en het macabere spel met dood werd vervolgens, naar mijn mening op onverantwoorde wijze, volledig verblind door wetenschappelijke charlatanerie, doorgespeeld. Ik vraag het hier nog maar eens een keer antikwak, wie sprak er ook alweer over ‘Dwaalwegen in de Geneeskunde’? Wie lust er nog peultjes? De ogen vallen je uit de kop. Dit alles stinkt allemaal zo ontzettend smerig. Ook in dit geval is er weer sprake van je reinste maffiapraktijken!!

Het is hier de plaats om in verband met de hierboven besproken medische missers nog een aantal relevante opmerkingen, die elders werden gepubliceerd, de revue te laten passeren.

Zo sprak in het tijdschrift ‘Reader’s Digest’ (April 2002) het Kamerlid mr. Boris Dittrich ook over medische mafia en doelde daarbij op het achterhouden van in het kader van het onderzoek noodzakelijke medische informatie.

Alle middelen worden aangewend om de vuile was binnen de eigen stulp te houden. Dit alles ook tegen de achtergrond van het gegeven dat de zich ‘Koninklijk’ noemende Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst (KNMG) haar leden officieus adviseert om toch vooral geen fouten te erkennen. Ook is er de absurde en toch eigenlijk ontoelaatbare situatie, dat artsen op bevel van verzekeringen nooit een fout mogen toegeven. Als tweede maffia noemt de heer Dittrich het Openbaar Ministerie! In geval er door nabestaanden aangifte wordt gedaan van ‘dood door schuld’, dan verdwijnen plotsklaps dossiers in een lade en laat de officier van justitie de zaak net zo lang slossen tot ze verjaard is.

Eveneens wordt in het gerefereerde tijdschrift gesproken over het vals invullen van een overlijdensakte met de onterechte vermelding: Overleden tengevolge van een ‘natuurlijke dood’. Hierdoor wordt onder de verplichting van een obductie uitgekomen. Daarom, zo stelt mr. J. Beer:

‘weten we niet wie in een graf of een urn verdwijnt als feitelijk gevolg van medisch falen.’

Pas als de arts heeft ingevuld ”niet –natuurlijke dood“, kan er op last van de officier van justitie obductie worden gedaan.

RECHTSONGELIJKHEID

En dan zijn er nog de Medische Tuchtcolleges, waarover

een representant van Nevemedis zegt:

‘Als de pers er niet bij is, wordt een slachtoffer voor het Tuchtcollege te kakken gezet.’

Uit al hetgeen hier is weergegeven kan men toch niet langer meer volhouden dat er tegenover de bejegening en de straffen aan het adres van alternatief geneeskundigen geen sprake is van een zeer ernstige vorm van rechtsongelijkheid.

A
A
N
K
L
A
C
H
T

Zelfs is het thans zo gesteld, aldus verwoord in de krant van 21 maart 2002, dat alternatieve behandelaars onmiddellijk hun praktijk moeten sluiten als het openbaar ministerie ze alleen nog maar verdenkt van schadelijke en gevaarlijke behandelmethoden. In de ogen van het openbaar ministerie respectievelijk de inspectie van volksgezondheid en in het bijzonder de arrogante club van antikwakkers, zijn echter vrijwel alle alternatieve behandelingen schadelijk en gevaarlijk. Met dit standpunt mogen de alternatief geneeskundigen gerust stellen dat ze daarmee veelal aan de incompetentie van een stel halfgare zolen zullen zijn overgeleverd.

Sedert het overlijden van mevrouw S. Millecam is er zowel bij de Inspectie voor de Gezondheidszorg als bij de antikwakkers tam tam ontstaan over het stellen van een diagnose door alternatief geneeskundigen. Het moet in het kader van de zogenaamde wet BIG (wet Beroepen in de Individuele Gezondheidszorg) tot een voorbehouden handeling worden verklaard. Pure quatsch natuurlijk, maar wel weer

zo'n duidelijk voorbeeld van direct bestraffend optreden als het over alternatieve geneeskundigen gaat. Voor anesthesisten die 180 doden per jaar veroorzaken zijn geen speciale maatregelen getroffen. Voor gynaecologen werden er tot op heden geen speciale regels uitgevaardigd om te voorkomen dat weer een kind dodelijk wordt getroffen doordat op onjuiste wijze de vacuümpomp of de Boerematang wordt gehanteerd.

Ondanks de dood van een zeven maanden oude baby tengevolge van een ondeskundige hartcatheterisatie werden er geen nieuwe regels opgesteld om dit soort drama's voortaan te voorkomen. Ondanks 18 doden en 41 zwaar gelaedeerde mensen tijdens een onderzoek, mochten we tot op heden niets van het treffen van stringente maatregelen rondom het experimenteren met mensen en medicamenten vernemen. Men meet duidelijk met twee maten. *De doden uit het reguliere circuit zijn blijkbaar minder dood dan die uit het alternatieve. De doden uit het reguliere circuit zijn waarschijnlijk ook meer wetenschappelijk dood, ze zijn 'evidence based dood'.*

Vooraf dit laatste 'evidence based' klinkt antikwak ongetwijfeld als muziek in de oren.

De Raad voor de Volksgezondheid en Zorg (RVZ) onderzocht, in opdracht van de minister van VWS, de mogelijkheid om het stellen van een diagnose door 'niet-deskundigen' te beperken.

De RVZ besprak ook de voor- en nadelen van de verscherping van de wet met leden (o.a. Van Dam en Van der Smagt / Wie zijn dit eigenlijk en waartoe zijn ze bevoegd?) van de antikwak club. Uit het alternatieve circuit werd nie-

mand om z'n mening gevraagd! Op 19 mei j.l. verscheen een rapport onder de titel: 'Medische diagnose: kiezen voor deskundigheid?'.
A
A
N
K
L
A
A
C
H
T

Kort samengevat is de commissie tot de autoritaire conclusie gekomen dat het stellen van een diagnose tot voorbehouden handeling geen oplossing is om excessen in de alternatieve hulpverlening te voorkomen. Als je maar lef hebt. Het stikt in het reguliere circuit van de excessen (zoals bijvoorbeeld de recente dood van het 10-jarige knulletje Tim) en nog meent men de boel met je reinste manipulatie van feiten ten nadele van de alternatieve geneeskundigen te kunnen manoeuvreren. Hier protesteer ik tegen en hoop de minister van VWS alsook wel heel in het bijzonder antikwak met het volgende nog wat helderheid te verschaffen.

Het was destijds de anatoom-patholoog dr. J.W. Steffelaar die in het tijdschrift Medisch Contact (1981) pleitte voor een wetswijziging waardoor het voortaan mogelijk zou zijn om obductie zonder toestemming van de nabestaanden te verrichten. Met dit voorstel kwam hij omdat uit 751 verrichtte obducties was gebleken dat 246 mensen kanker hadden, die bij 99 (= negenennegentig) overleden personen niet medisch was vastgesteld. Is dit gegeven op zichzelf, in een tijd van indrukwekkende en zeer geavanceerde techniek, al in en in triest, het wordt een helemaal verbijsterend verhaal wanneer men bovendien verneemt dat die negenennegentig overleden mensen kostbare behandelingen hadden ondergaan die niets, maar dan ook helemaal niets, met hun eigenlijke ziekte te maken hadden. Dus, je reinste vorm van kwakzalverij!

In haar werkelijk uitstekende boek: 'In de greep van de gynaecoloog', wordt door Lyda Schoon ook aan dit onderzoek van Steffelaar gerefereerd. Zij wijst er terecht op, dat dit onderzoek duidelijk de willekeur van het medisch handelen en het falen van de medische diagnostiek aantoont. Dit, mijnheer de minister en antikwak, is dan toch even heel andere koek. Er zou thans, gezien de enorme geldverspilling en het beschermen van patiënten tegen reguliere kwakzalverij, wettelijk dienen te worden vastgelegd dat elke reguliere diagnose ook voortaan door een 'second opinion' dient te worden bevestigd. Dat zou werkelijk prachtig zijn! En de dag waarop deze wet wordt aangenomen dient tot nationale feestdag te worden uitgeroepen.

MILLECAM

Hierboven werd reeds een aantal keren verwezen naar het overlijden van de actrice Sylvia Millecam. Zij overleed op 21 augustus 2001 op de leeftijd van 45 jaar aan borstkanker. Heel Nederland, en in het bijzonder het reguliere medische circuit, stond op z'n kop. Met veel bombarie werd het nieuws via radio en TV naar buiten gebracht. Het leek erop alsof het plafond uit de hemel was gevallen. Op werkelijk ongekend buitensporige en onbeschaamde wijze, met ontoelaatbare schending van het medische beroepsgeheim, werd door de inspectie en de antikwakers de dood van mevrouw Millecam volledig in de schoenen van het alternatieve circuit geschoven. In een rapport van de inspectie werd mevrouw Millecam afgeschilderd als een wanhopige patiënte die allerlei alternatieve therapieën uitprobeerde en

ondertussen haar kans, aldus wordt beweerd, op genezing verspeelde.

Met deze bewering wordt op hautaine wijze geïnsinueerd dat men in het reguliere circuit deze patiënte wel zeer zeker van een wisse dood had kunnen redden. Derhalve dringt zich direct de vraag op waaruit het welslagen van deze reddingsactie dan wel had moeten bestaan?

Bij een aantal andere prominente Nederlanders, zoals *Guusje Nederhorst* die ook aan borstkanker leed en *Johan Stekelenburg* met slokdarmkanker, om maar eens enkele voorbeelden te noemen, *waren de reguliere reddingsacties in elk geval weinig succesvol.*

Niettemin, rondom de dood van mevrouw Millecam werd en wordt ook nu nog steeds alles uit de kast gehaald om het alternatieve circuit volledig te vermorzelen.

Een aantal alternatief werkende geneeskundigen is intussen aangeklaagd. Met deze actie eist de inspectie op onaanvaardbare wijze het exclusieve recht op om zowel de diagnostiek als de behandeling van mensen met kanker uitsluitend aan het reguliere circuit toe te staan. Tegelijk wordt aan de patiënt in het vervolg de mogelijkheid ontnomen om op legitieme wijze zelf te bepalen op welke wijze hij of zij met zijn of haar eigen gezondheid, zijn of haar ziekte en zijn of haar sterfelijkheid wil omgaan.

Wij keren thans weer terug naar de dood van mevrouw Millecam en stellen vast dat een aantal aspecten in alle beschouwingen over haar overlijden weinig of geen aandacht

heeft gekregen.

Zo is daar het gegeven dat deze intelligente vrouw, die wel degelijk bijzonder goed wist wat ze deed, een buitengewoon diep wantrouwen tegenover reguliere artsen had omdat bij haar eigen vader, let wel, geheel ten onrechte de diagnose kanker was gesteld en daarom geheel ten onrechte met chemotherapie werd behandeld. Er was bij haar vader namelijk sprake geweest van een simpel te bestrijden infectie. De goede man overleed kort na behandeling.

Wat is hierop het antwoord antikwak?

Wordt de arts of worden de artsen die hier de verkeerde diagnose kanker hebben gesteld en vervolgens de patiënt met afschuwelijk gif op gruwelijke wijze de dood in hebben gejaagd, ook alsnog juridisch vervolgd? Is hier ook sprake van dood door schuld?

Mij dunkt van wel en naar mijn mening zou vervolging wel heel correct zijn en zou elke associatie met klassenjustitie de kop indrukken. De alternatieve therapeuten moeten daarentegen als misdadigers voor de rechter worden gesleept. Dat ze met hun visie en therapeutische benadering dichter bij de waarheid zaten dan die reguliere paniekzaaiende blaaskaken, die gebogen over haar graf nog durfden te beweren dat ze haar wel hadden kunnen redden, wordt nergens vermeld.

De opvattingen van de alternatieve therapeuten waren, voor zover ik dat uit een en ander kan opmaken, geheel conform de theorie van de Amerikaanse biofysica en biologe dr. Hulda Regehr Clark. Bij haar werkhypothese legt

dr. Clark het accent op het gegeven dat alle ziekten door micro-organismen en vervuiling, gif en parasieten worden veroorzaakt. Met door haar samengestelde natuurlijke geneesmiddelen en met behulp van een zogenaamde 'Zapper', een elektronisch apparaat om aan het lichaam bepaalde frequenties toe te dienen, wordt het elimineren van de vervuiling mogelijk en de kans om de ziekte te overwinnen vergroot. Bovendien verbeterd de algemene conditie van de patiënt.

A
A
N
K
L
A
C
H
T

Mevrouw Millicam voorvoelde vast en zeker het onvermijdelijke en koos, indachtig haar vader, voor de alternatieve behandeling en bejegening. Daardoor en waarschijnlijk alleen daardoor heeft deze mevrouw, ik ben er zeker van, nog langer dan in feite mogelijk was, geleefd. Bovendien moet zij op de hoogte zijn geweest van de opvatting dat men met chemotherapie en bestraling volledig gezonde mensen doodziek kan maken en men er derhalve iemand die reeds doodziek is, er zeker niet beter mee kan maken. Dit behoeft verder absoluut geen betoog. Het is logisch, duidelijk en waar. Het is misschien net zo waar als de opvatting van de Amerikaanse statisticus Jones, die stelt dat de levensverwachting van niet behandelde patiënten met kanker beter is dan van wel regulier behandelde patiënten.

Verder dienen we hier ook even stil te staan bij het feit dat mevrouw Millicam reeds tien jaar voor haar dood, om precies te zijn in 1991 siliconen borstimplantaten had gekregen. Met betrekking tot deze implantaten, officieel implanteerbare siliconenborstprothesen genoemd, adviseerde in januari 1992 de Food and Drug Administration van het

ministerie van Volksgezondheid in de Verenigde Staten om deze implantaten niet meer te gebruiken. Dit vanwege het feit dat nog steeds niet bewezen was dat deze protheses geen borstkanker zouden kunnen veroorzaken. De implantaten, die waarschijnlijk het kwaadaardige polyurethaan hebben bevat, werden wellicht toch, er was immers toen nog geen negatief advies, in 1991 door een plastisch chirurg van het Kennemer Gasthuis in Haarlem ingebracht.

Het hoofd van de afdeling PR & Patiëntenvoorlichting van dit ziekenhuis laat jaren later weten dat destijds geen polyurethaan bevattende protheses zijn ingebracht. Hoe weet men dat zo zeker? Is dit nader onderzocht? Door wie dan wel? Heeft registratie van soort en herkomst van de bij mevrouw Millecam toegepaste siliconenprotheses plaatsgevonden? Ik ben zo vrij dit hele verhaal van het ziekenhuis ernstig in twijfel te trekken. Het is erg aannemelijk dat door deze siliconenborstprotheses de basis voor de ontwikkeling van de borstkanker bij mevrouw Millecam is gelegd.

Natuurlijk zal men dit, evenals dit bij het hieronder nog nader te bespreken giftige amalgaam, volledig ontkennen. Door het reguliere circuit werd mevrouw Millecam diep in de sloot geduwd en vervolgens gaat datzelfde circuit tegenover een breed publiek staan te schreeuwen dat men haar wel had kunnen redden.

Het klootjesvolk werd via alle beschikbare media opgehitst en de veelal zeer gewetensvolle en zeer zeker intens betrokken alternatieve therapeuten werden geheel ten onrechte diep door het slijk gehaald. Echter, het klootjesvolk werd niet geïnformeerd over de afschuwelijke dodelijke en onbe-

A
A
N
K
L
A
C
H
T

schrijfelijk dramatische blunder die het reguliere circuit bij de vader van mevrouw Millecam had veroorzaakt.

Daarom was mevrouw Millecam doodziek en kopschuw van het gevestigde reguliere circuit. Evenmin werd aan het klootjesvolk medegedeeld dat mevrouw waarschijnlijk carcinogene, kankerverwekkende siliconenprothesen had gekregen waarbij lekkage en of scheuring niet kon worden uitgesloten. En evenmin werd er aangekondigd dat er ook een gedetailleerd onderzoek naar de gang van zaken binnen de plastische chirurgie zal plaatsvinden en dat er ook alsnog aangifte zal worden gedaan tegen de artsen die haar vader met onnodig gif zo zwaar hebben mishandeld.

Maar waarschijnlijk is het zo antikwak, dat het behandelen van mensen met kanker niet meer of minder is dan gewoon 'big business', verpakt en gelardeerd met een dubieus laagje nepwetenschap ten behoeve van wanhopige, goedgelovige zieke parochianen. Een gewone commerciële markt, waarop alternatief werkzame therapeuten niet worden geduld. Waarom moeten we om deze realiteit blijven heen draaien? Het is gewoon de waarheid en niet anders dan de waarheid! Cynisch heeft er wel eens iemand gezegd, dat er aan patiënten met kanker meer verdient wordt dan dat er aan dood gaan. Ik ben volledig bereid dit te geloven. En bij dat verdienen, lopen de alternatieve genezers behoorlijk in de weg.

Bij de vereniging 'Steunpunt voor Vrouwen met Siliconenimplantaten' (SVS), hebben zich meer dan 5000 vrouwen met medische klachten gemeld. Verder zijn er zo'n 120

kinderen van moeders met siliconenprotheses die op zeer jonge leeftijd al allerlei lichamelijke klachten hebben. Een op de vier vrouwen krijgt binnen vijf jaar de zogenaamde ‘siliconenziekte’ (Silicone Related Disease). De verschijnselen betreffen spier- en gewrichtsklachten, diverse neurologische afwijkingen, extreme vermoeidheid, schildklier – en alvleesklierstoornissen en onder andere huidafwijkingen en allergische reacties.

Ware het inbrengen van siliconenprotheses een ingreep die door alternatieve artsen zou zijn gedaan, dan zou daar reeds vanaf het eerste moment een verbod op zijn gaan rusten. Maar nee hoor, nu niet, elke week krijgen er in ons land nu om en nabij de veertig vrouwen siliconenborsten. Derhalve, moet ik thans concluderen dat het toch buitengewoon kwalijk is dat de afdeling plastische chirurgie van het genoemde ziekenhuis voor nader onderzoek volledig buiten schot is gebleven.

Het inbrengen van siliconen moet naar mijn mening als een actie worden beschouwd die op elk moment tot levensbedreigende kwaadaardige reacties in het lichaam kan leiden. Binnen acht tot maximaal vijftien jaar gaat zo’n prothese lekken en/of scheuren. En rondom de lekkage of de inscheuring kan door een diversiteit van pathogene micro-organismen een enorme infectie ontstaan. Hoe weet men zo zeker dat mevrouw Millicam van al deze siliconenreacties gevrijwaard is gebleven?

Mevrouw moet alleen al van de vergiftiging door de siliconenprotheses doodziek zijn geweest. Of het geconstateerde knobbeltje in haar borst wel of niet kwaadaardig was laat

zich slechts raden. Hoe weet men dat zo zeker? Heeft men biopsie gedaan en zo ja, hoe weet men dan ook zo zeker dat men daarmee door het 'trigger-effect' ook geen uitzaaiingen heeft veroorzaakt? Of wellicht waren er reeds uitzaaiingen?

Uit een interview met de representanten van de vereniging SVS blijkt dat mevrouw Millecam het absoluut noodzakelijk vond om alle vrouwen voor de schadelijke gevolgen van siliconenimplantaten te waarschuwen. Ook haar vriend, was voornemens om geheel conform de wens van zijn vriendin het negatieve verhaal over siliconen in de publiciteit te brengen.

Het is echter, ter voorkoming van het allerwegen optreden van alleszins terechte paniek, erg aannemelijk dat hem het zwijgen is opgelegd. Het is dan ook wel wat al te gemakkelijk om thans te beweren dat mevrouw Millecam door het consulteren van alternatief geneeskundigen de kans op genezing verspeelde.

Maar natuurlijk antikwak, zit de vork ook hier weer heel anders in de steel. Mevrouw Millecam was immers een bekende Nederlander die op grond van strikt persoonlijke opvattingen haar heil zocht, gelijk zoveel andere gewone Nederlanders doen, in de alternatieve geneeskunde. En daarom beweren kwade geesten, zonder haar eigen en in elk opzicht verantwoorde beslissing te respecteren, dat ze daardoor haar geluk op genezing volledig verspeelde. Het getuigt van een ongekeerde vorm van hoogmoed en een grenzeloze minachting van haar standpunt.

A
A
N
K
L
A
C
H
T

Thans volgen er hier nog een aantal opmerkingen over het behandelen van kanker. Vanzelfsprekend kan men alternatief evenmin als regulier kanker genezen. Er is echter wel een verschil. Gedurende een alternatieve behandeling is er tijdens de therapie voortdurend sprake van een veelal alleszins acceptabele kwaliteit van leven. Een toch als zeer belangwekkend te duiden verschil. Mevrouw Millemcam is zich van dit laatste wel degelijk bewust geweest. En gelijk haar moeder en partner, zou deze geweldige vrouw alle bij haar ziekte betrokken therapeuten zonder enige vorm van blaam van alle kwalijke beschuldigingen hebben vrijgepleit.

En, ook dit nog even. In het Radboud Ziekenhuis in Nijmegen zou mevrouw Millemcam aan een van de artsen hebben toevertrouwd dat ze ‘fout heeft gegokt’ door de reguliere geneeskunde af te wijzen en geheel voor de alternatieve behandelingen te hebben gekozen. Hoe betrouwbaar is een dergelijke oncontroleerbare mededeling en hoe buitengewoon indiscreet om een dergelijke vertrouwelijke, op haar sterfbed, gedane mededeling op straat te brengen. Maar, weet u wat de vader van mevrouw Millemcam misschien op z’n sterfbed wel heeft gezegd?

”Ik heb hartstikke verkeerd gekozen. Ze hebben me node-loos vergiftigd! Ik word door een afschuwelijke medische blunder de dood ingejaagd.”

Was er aanvankelijk veel negativiteit over de alternatieve behandelingen in relatie tot de dood van mevrouw Mil-

lecam, thans lijkt de wal het schip te keren. Patiënten die nu kanker hebben, vragen zich af, waarom deze bijzondere, talentvolle en bij velen zo geliefde spontane vrouw uiteindelijk toch voor de alternatieve weg koos? Dat moet deze vrouw toch wel degelijk weloverwogen hebben gedaan? Die vrouw was toch niet gek?

En, ongeremd en op schaamteloze wijze wordt deze dode vrouw alsnog gebruikt, of zo men wil misbruikt, om het onzinnige gelijk van het reguliere medische circuit zelfs juridisch bevestigd te krijgen. Een sluw spel, omlijst met de macabere franjes van de dood. Maar, naar mijn mening verdient mevrouw Millemcam postuum een geweldig standbeeld, omdat ze de euvele moed, het lef, heeft gehad om hulp in de alternatieve geneeskunde te zoeken. Eigenlijk een voortreffelijke keuze.

Zeker bezien in het licht van de opvattingen over oncologie zoals de auteur Greenberg die destijds in de New Scientist publiceerde. Hij stelde namelijk, dat in de oncologie patiënten worden geïntoxiceerd met cytostatica en radiotherapie en met het lancet worden verminkt, in een wanhopige poging om het onbehandelbare behandelbaar te maken. Het is de bekende drie-eenheid van 'cut, burn and poison' (snijden, verbranden en vergiftigen). In haar boek 'Ziekte als spookbeeld', zegt Susan Sontag, dat de behandeling van kanker erger is dan de ziekte zelf.

ANTI KWAK BEHANDELINGEN

Uit een enquête onder Canadese artsen bleek dat de meerderheid van hen op grond van de giftigheid en ineffecti-

viteit een chemokuur zou weigeren. Met zo'n bevinding antikwak, staat toch alle 'wetenschappelijkheid' van de oncologie volledig voor paal? Het schrikbeeld van de chemotherapie staat de meeste patiënten met kanker scherp voor de geest. Beenmergdepressie, extreme moeheid, haaruitval, aantasting van het slijmvlies van het spijsverteringskanaal met vrijwel niet te stillen diarrhoe, misselijkheid, braken, spierzwakte tengevolge van zenuwvergiftiging en bijvoorbeeld het afschuwelijke en bijzonder imponerende ontbloten van de botten, het zogenaamde 'ossa nudat'. Geen wonder, voor elke twee gedode kankercellen, sterft een gezonde cel. De patiënt maakt men dan ook veelal zieker dan hij of zij al is.

Wie deze patiënten wel eens op een oncologische afdeling heeft geobserveerd kan met recht verzuchten dat deze mensen eigenlijk te ziek zijn om nog verder door oncologen te worden behandeld. Een keiharde constatering, die er niet om liegt. Het is verschrikkelijk mensonwaardig, apert misleidend en men is gespeend van realiteitszin om hier nog van therapie te spreken. Er is meestal geen uitzicht meer op genezing en van enige kwaliteit van leven is eigenlijk geen sprake meer.

Los van een aantal chirurgische hoogstandjes zijn er eigenlijk maar weinig vorderingen in de behandeling van kanker gemaakt. Zo zijn daar anno 2005 nog diverse cytostatica (o.a. Endoxan, 5-FU, Natulan, Ledertrexate, Velbe etc.) die zo'n 40 tot 50 jaar geleden ook al werden toegepast. De nieuwere middelen zijn veelal niet veel meer dan chemische varianten op de reeds bestaande. Er lijkt dan ook voorals-

nog weinig reden tot juichen en zeker geen reden om te zwelgen en snoeven in gevoelens van superioriteit en het te doen voorkomen alsof de reguliere therapie bij kanker de enig zaligmakende therapie is. Echter, Albert Braveman stelde in de Lancet, dat veel oncologen bij vrijwel elke tumor chemotherapie aanraden. Ze blijven onvermoeid vertrouwen op een behandeling die vrijwel altijd faalt.

Dit antikwak, is weer zo'n excellent voorbeeld van een wetenschappelijke dwaling, die zeer ruime aandacht in uw proefbundel had moeten krijgen. Voor wat chirurgisch ingrijpen betreft wijst Michael Baum op het feit, dat door snijden er een groot risico op uitzaaiingen (metastasering) ontstaat. Door het beschadigen van weefsels vormen er zich nieuwe bloedvaatjes, de bekende angiogenese, waardoor er bloed en zuurstof naar de tumor wordt aangevoerd en daardoor kan die niet alleen groeien maar ook naar elders in het lichaam worden verslept. Ook het nemen van een biopt, het wegnemen van een stukje weefsel voor nader onderzoek, kan als een soort angiogene schakelaar werken. Een latent gezwel, waarvan de patiënt op geen enkele wijze hinder ondervindt of van zou ondervinden kan door biopsie verworden tot een uiterst agressieve tumor.

Met bestralen is het al niet veel beter gesteld. Het lichaam wordt met stralen gebombardeerd die niet alleen elke levende cel kunnen doden maar ook zelf weer kanker kunnen veroorzaken.

Zo is er inmiddels bekend, dat er zich bij meer dan zestig procent van de patiënten die voor borstkanker bestraald worden uiteindelijk longkanker ontwikkelt. Uit een vrij

recent literatuuronderzoek onder 20.000 patiënten met borstkanker, bleek dat bestraling na twee jaar al 21 procent meer vrouwen het leven had gekost dan ze had genezen. Ook de bijwerkingen van bestraling zijn niet gering. Vermoeidheid, misselijkheid, braken en een grote behoefte aan slaap zijn de meest voorkomende en het optreden van osteoporose (botontkalking) en gewrichtsklachten kunnen worden geprovoceerd. De reacties staan bekend als de 'bestralingskater' en worden waarschijnlijk veroorzaakt door het vrijkomen van toxines tengevolge van de door bestraling beschadigde weefsels.

We kunnen thans concluderen dat de reguliere therapie van kanker buitengewoon destructief is. Dit in tegenstelling tot een alternatieve therapie. Bij deze laatste vorm van behandelen ligt het accent vooral op revitaliseren. Een en ander is simpelweg te vergelijken met een bouwvallig huisje. Men kan het steen voor steen slopen, d.w.z. destructief handelen, of men kan op alternatieve wijze allerwegen pogen met stutten en steunen het bouwsel zolang mogelijk overeind te houden.

ANTI KWAKSE MISLEIDING

Het is hier de plaats om even duidelijkheid te verschaffen over de misleidende bewering, dat steeds meer mensen tengevolge van de bestaande behandelingen genezen. Als maatstaf voor het succes van de kankerbestrijding wordt hiervoor de 'vijfjaarsoverleving' - factor gebruikt.

Ergo, hoe eerder het kankerproces wordt opgespoord, hoe eerder men de vijf jaar kan voleindigen. En daarom an-

तिकwak is men zo verzet op bevolkingsonderzoeken. Men kan dan immers reeds grip krijgen op mensen die nog niet ziek zijn en op statistisch verneukeratieve wijze kan men aanzienlijk eerder gaan starten met het begin van de ‘vijfjaarsoverleving’ om vervolgens te stellen dat zoveel mensen van kanker kunnen genezen.

Illustratief in dit verband is de oproep van Nixon, destijds president van de USA. Als volksvijand nummer een, riep hij de oorlog uit tegen kanker en vergrootte dan ook de reeds omvangrijke geldstroom naar het wetenschappelijke kankeronderzoek. Het ‘National Cancer Institute’, meldde voortdurend dat er aanzienlijk vooruitgang bij het onderzoek was geboekt. Echter, langzaam maar zeker drong het besef door dat, ondanks de geldverslindende projecten, de kankerincidentie en de kankersterfte onrustbarend stegen. Dit dramatische feit was voor het Congres aanleiding om een nader onderzoek te laten instellen door de General Accounting Office.

Uit het onderzoek bleek toen, dat de statistieken die vele jaren als bewijs voor de ‘vooruitgang’ hadden gefunctioneerd grove fouten vertoonden. De belangrijkste misser was het gegeven dat geheel ten onrechte werd gesuggereerd dat tengevolge van de steeds vroegere opsporing uiteraard meer mensen de vijfjaarsoverleving haalden. Al met al werd geconcludeerd dat de kruistocht tegen kanker, ondanks gigantische bedragen bitter weinig resultaat had opgeleverd. En heden, anno 2005, is de situatie nog geenszins anders. Ook in ons land niet!!

Weliswaar zijn er, zoals reeds gezegd, een aantal chirurgisch technische hoogstandjes geboekt, maar voor het overige heeft men de patiënt met kanker nog maar weinig te bieden.

De strijd tegen kanker lijkt vooralsnog verloren. De met een geldbus weggemoffelde letter 'g' op de reclameplaat had men net zo goed en eerlijker achterwege kunnen laten, want er is inderdaad geen middel tegen kanker! Ergo, dit gegeven belicht tegen de achtergrond van de alternatieve geneeskunst, dan dringt zich de vraag op of men welbeschouwd in dit niet reguliere circuit verhoudingsgewijs al niet veel verder is dan wat zich 'wetenschappelijke geneeskunst' pleegt te noemen.

In de alternatieve geneeskunst heeft men thans immers de beschikking over bijzonder milde en tegelijk zeer werkzame niet-toxische tumorremmers, orthomoleculaire supplementen, effectieve en al evenzeer menswaardig werkende homeopathica en fytotherapeutica. Een bijzonder interessant voorbeeld van zo'n fytotherapeuticum is niet alleen het bekende Iscador maar ook een extract van het fraaie kruidje dat we hier te lande kennen als 'stinkende gouwe' en 'Chelidonium Majus' als wetenschappelijke naam draagt.

Dr. Wassil Nowicky, die het middel heeft ontwikkeld, is in staat geweest om uit deze plant een extract met een zeer sterk antikankereffect te bereiden. Het middel moet intraveneus worden toegediend. Om allerlei duistere redenen, waarbij woorden als commerciële belangen, maffiapraktijken, criminaliteit en sabotage een rol spelen, wordt het middel met als merknaam 'Ukrain' niet verder over de wereld verspreid.

Door dr. Eleonore Thun-Hohenstein worden alle schokkende, onthutsende en tegelijk verbijsterende wederwaardigheden van het middel in haar werkelijk magnifieke boek onder de titel: ‘Krebsmittel UKRAIN’, met als subtitel “Kriminalgeschichte einer Verhinderung“(ISBN 3-85485-037-9) gedetailleerd besproken.

Het verhaal begint met de beschrijving van een driejarig jochie met gegeneraliseerde lymphangiomatose, dat met succes met ‘Ukrain’ werd behandeld. Echter, het ministerie van Volksgezondheid verbood de ouders, met alle gevolgen van dien, om de behandeling met dit middel voort te zetten. In allerlei boeken over oncologie heb ik gezocht naar eventuele vermelding van dit bijzondere fytotherapeuticum. Echter tevergeefs. Over alternatieve behandelingen spreekt men niet. Op zulke momenten worstel ik als alternatief geneeskundige altijd met de uitspraak van de wetenschapsauteur Kurt Blüchel die zegt: *‘Heilen verboten – töten erlaubt’*. Hier moet u eens goed over nadenken antikwak. Alternatieve genezers mogen niet genezen, maar dodelijke reguliere behandelingen zijn blijkbaar toegestaan!!!

Zelfs in een recent verschenen boek van J. de Vries et al.: ‘Oncologie voor de algemene praktijk’, wordt met geen woord over alternatieve middelen, laat staan over ‘Ukrain’ gerept.

Na een aantal schampere opmerkingen over de verstrekking van alternatieve voedingsvoorschriften en over supplementen zoals megadosis vitaminen, mineralen, enzymen, anti-oxidanten en alternatieve medicamenten (er wordt er niet een genoemd) die een kankerremmende werking clai-

men, wordt de stupide en tegelijk zo hautaine opmerking geplaatst dat een beperkende voeding onvolwaardig kan worden en daarmee negatieve effecten kan hebben op de reguliere behandeling. De auteurs vergeten voor 't gemak maar even dat juist door de afschuwelijke destructieve reguliere behandelingen er ernstige tekorten in het lichaam ontstaan en de patiënt derhalve daardoor juist ten dode is opgeschreven.

Dus antikwak, een dergelijk boek, dat nota bene pretendeert voor de algemene praktijk te zijn, dus alwaar vele patiënten ook over alternatieve behandelingen geïnformeerd willen worden, kan als waardeloos en derhalve als overbodig beschouwd worden. Gewoon waardeloos, omdat essentiële informatie voor de realiteit van de dagelijkse praktijk ten enenmale ontbreekt. Aanzienlijk beter en zowel voor therapeut als patiënt buitengewoon informatief is het boek van de arts-bioloog dr. Engelbert Valstar: 'Voedings interventie bij kanker' (Strengolt/ ISBN 90 5860 1927). Het is ook alweer mijn persoonlijke ervaring dat patiënten met kanker, vaak zwaar gehavend en zowel lichamelijk als geestelijk zwaar beschadigd door chemotherapie en bestraling, de alternatieve benadering als een weldaad ervaren.

TANDHEELKUNDE

In relatie tot de behandeling van kanker is het in de alternatieve geneeskunde gebruikelijk dat ook de gebitsstatus ter sprake komt. Vooral het eventueel aanwezig zijn van amalgaam en de schadelijke gevolgen van wortelkanaalbehandelingen zijn hier van buitengewoon grote betekenis.

Amalgaam moet als bocht van de hoogste orde worden beschouwd. Het bestaat voor 52% uit het zeer giftige kwik en voor het overige uit koper, tin, zilverijzel en zink. Kwik is voor de mens zonder enige twijfel buitengewoon giftig. Ook in zeer kleine hoeveelheden. Het alom in de wereld gerespecteerde 'Toxicity Centre' van de universiteit van Tennessee, alwaar men de mate waarin stoffen voor de mens giftig zijn op een schaal heeft weergegeven, scoort kwik met een waarde van 1600 ten opzichte van een waarde van 1900 voor plutonium, als de dodelijkste stof voor de mens.

Als amalgaam op dit moment als nieuw vulmateriaal voor tanden en kiezen zou moeten worden geïntroduceerd, dan zou het alleen al vanwege het hoge kwikgehalte niet worden toegelaten.

Tot op heden zijn er circa 12.000 (twaalfduizend) publicaties over de schadelijkheid van amalgaam bij de mens verschenen. Zou het spul thans bij de Amerikaanse 'Food and Drug Administration' ter registratie worden aangeboden, dan zou het absoluut op grond van z'n schadelijkheid worden geweigerd. In Zweden is de toepassing van amalgaam al sedert 1997 ten strengste verboden en in Oostenrijk staat dit giftige brouwsel al een aantal jaren ter discussie en wellicht is de toepassing van amalgaam aldaar intussen ook verboden.

In Duitsland is de toepassing van amalgaam gecontraïndiceerd bij zwangerschap, bij nierinsufficiëntie en bij peuters.

Met het oog op eventuele toekomstige schadeclaims heb-

ben een aantal Duitse bedrijven, zoals Degussa (een van de grootste amalgaamproducenten ter wereld) de productie van amalgaam, dat voor deze firma de helft van hun omzet betekende, gestaakt. Vanzelfsprekend, hoe kan het ook anders, wordt de giftigheid en de schadelijke werking van amalgaam op het lichaam door antikwak tegengesproken. Hij ondervindt hierbij steun van de Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde (NMT). Onverdroten en zonder blikken of blozen blijven zij, aan het kennelijk in hun ogen domme volk verkondigen dat amalgaam welhaast even veilig is als pindakaas.

Onder het mom van 'wetenschappelijk niet bewezen', worden standpunten van andersdenkenden, die antikwak en de NMT minder welgevallig zijn, van tafel geveegd.

In een VPRO- televisieprogramma 'Lopende Zaken' (oktober 1994) werd een faxbericht van de NMT getoond. Hierop waren door de NMT alle nadelen van het toepassen van amalgaam genoteerd. Het faxbericht was per abuis door een medewerker van de NMT naar buiten gebracht. De NMT maakte buitengewoon veel bezwaar tegen de verdere verspreiding van dit faxbericht en dreigde zelfs met juridische stappen tegen een van mijn collega's indien distributie ervan niet onmiddellijk zou worden gestaakt. Terwijl er dagelijks in ons land talrijke mensen met amalgaam vergiftigd worden en derhalve ziek worden gemaakt, blijft zowel de NMT als antikwak met quasi wetenschappelijk geleuter volhouden dat er niets met amalgaam mis is. Dit standpunt riekt ontzettend naar kwakzalverij en is strijdig met het aloude en in de geneeskunst als bijzonder zwaarwichtig geldend adagium: 'Nil nocere', d.w.z., zeker bij twijfel: 'Geen schade berokkenen!'

In het bezwaarschrift tegen de verdere verspreiding van het faxbericht wordt door de NMT in verband met amalgaam ook gerefereerd aan het standpunt dat door de Gezondheidsraad op het einde van negentiger jaren werd ingenomen. Deze club bestaande uit allemaal predikanten voor eigen parochie, verklaarde toen dat er geen reden is om amalgaam niet als vulmiddel voor het gebit toe te passen.

Maar antikwak, de wereld heeft intussen niet stilgestaan..... Kwikthermometers, bloeddrukmeters met kwik en kwikelementen in thermostaten mogen niet meer worden gebruikt. Amalgaam daarentegen wel. Dat is toch geheel tegen de regels van de milieuwetgeving in? Amalgaam heeft zelfs een zogenaamde CE-markering. Hoe is dit alles nu mogelijk? Met kwik mag je niets, maar dan ook helemaal niets! Echter, gelijk stukadoors, vullen onze tandartsen dagelijks vol enthousiasme de gaten in het mondmeubilair. Ze zijn blijkbaar niet op de hoogte van internationale autopsierapporten, want daardoor zou het enthousiasme wel eens wat minder groot kunnen zijn.

Immers, er werden post mortem bij tandartsen zeer hoge concentraties kwik in de hypofyse aangetroffen en er werden, ten opzichte van andere bevolkingsgroepen, tweemaal zoveel hersentumoren gediagnosticeerd. Bij vrouwelijke tandartsen en overig vrouwelijk tandheelkundig personeel werd tegenover andere groepen van de bevolking driemaal zoveel kans op steriliteit, doodgeboren kind of miskraam vastgesteld. Eventuele kinderen van tandartsen blijken gemiddeld een lager IQ te hebben dan kinderen uit andere

populaties. Verder werden er bij tandheelkundigen hoge kwikconcentraties in het centrale zenuwstelsel, in de nieren en in het endocriene systeem aangetroffen. Eveneens zijn er studies waaruit blijkt, dat bij medewerkers in de tandheelkunde de kans op kanker van de longen, nieren, hersenen of het centrale zenuwstelsel groter is.

Het dagelijks omgaan met amalgaam blijkt bovendien bij tandartsen op den duur tot subtiele hersenbeschadigingen te leiden. Depressiviteit en suicidaliteit komt vaker voor bij tandartsen dan bij andere beroepsbeoefenaren in de gezondheidszorg. Edoch, nog even los van de mensen die zich als patiënt melden, wordt er door de NMT zelfs niets ondernomen om de gezondheid van hun eigen leden te beschermen. Die kunnen blijkbaar gewoon het heen en weer krijgen. Een standpunt om toch eigenlijk misselijk van te worden.

Zonder restrictie, alsof er niks aan de hand is, rotzooit men maar lekker door met het verderfelijke spul dat amalgaam heet. Niet alleen de patiënt, maar ook de eigen beroepsgroep, kan barsten. Bah, bah, bah!!

En, er is nog veel meer over dit ziekmakende goedje gepubliceerd. Zo is amalgaam, respectievelijk kwik, in relatie gebracht met het verzwakken van het immuunsysteem en lijkt er een evident verband te bestaan met het getroffen worden door multiple sclerose, ME, onvruchtbaarheid, haaruitval, darmklachten en de ziekte van Alzheimer.

Zowel u antikwak, als de NMT maken zich naar mijn mening, door het op onwrikbare wijze en tegen beter weten

in, blijven vasthouden aan onverantwoorde en niet langer meer te verdedigen opvattingen, schuldig aan een ernstig medisch delict. Hier passen dan ook de woorden die reeds in 1926 door Professor dr. Stock werden uitgesproken:

“.....Vroeg of laat zal worden bevestigd, dat de invoering van amalgaam in de tandheelkunde een misdaad is tegen de menselijkheid...”

Maar, dit geldt niet alleen voor amalgaam, want en passant kan hier ook even verwezen worden naar de toepassing van fluor in de tandheelkunde en de hieronder nog wat nader te bespreken vermaledijde wortelkanaal-behandelingen, die eveneens als ziekmakers par excellence kunnen worden aangemerkt. Zowel amalgaam als fluor en wortelkanaal-behandelingen dienen ten spoedigste bij wet dienen te worden verboden.

In afwachting van dit verbod behoeven we echter intussen niet op ons achterste te blijven zitten. Nee, nee, we kunnen geheel analoog aan de antirookreclame (de nachtmerrie en obsessie van voormalig minister mevrouw Borst) in onze polders, in dit land, van ‘mist en mest’ zoals een dichter dat zo prachtig heeft gezegd, zonder pardon tandartsen verplichten tot het aanbrengen van de volgende tekst op de deur van hun praktijk:

‘Ik, dr. Eigenheimer, ben mij ervan bewust dat ik door toepassing van amalgaam , alsmede het aanraden van fluor en het toepassen van wortelkanaalbehandelingen, uw gezondheid in ernstige mate schade kan toebrengen.’

T
H
C
A
L
L
K
N
A
A

En, voor wie dan toch uiteindelijk niet horen wil, dienen letselschadeadvocaten in het geweer te komen. Desnoods een heel leger!

Zoals gezegd hier nog wat meer details over wortelkanaalbehandelingen. Er is inmiddels een bestand van circa 400 X-foto's opgebouwd. Het is hier met geen pen te beschrijven hoe ernstig de door deze behandeling veroorzaakte schade kan zijn. Er is nu bewijsmateriaal van circa 200 kaakchirurgische behandelingen beschikbaar. Daar valt niet mee te lachen antikwak. Stille getuigen van imponerende diagnostische blunders van geleerde, zeergeleerde en hooggeleerde 'deskundigen'. Het is werkelijk afschuwelijk wat patiënten wordt aangedaan.

Wortelkanaalbehandelingen zijn een 'goudmijn' voor tandartsen. Er zijn zelfs specialisten op dit gebied. Ze noemen zich endodontologen, maar 'euro-dontologen' zullen ze bedoelen.

Ten koste van veel leed wordt er over de rug van menig patiënt heel veel geld verdiend.

Uit diverse onderzoeken blijkt dat wortelkanaalbehandelingen in een tand of kies tot ernstige ziekten elders in het lichaam kan leiden. Met name reuma, multiple sclerose en orthopedische aandoeningen vinden vaak hun oorsprong in worteldode tanden en of kiezen. Ook weefselbeschadigende ziekten zoals kanker, alsmede allergische reacties, kunnen het gevolg zijn van dergelijke tandheelkundige ingrepen. Ook het aantal hartinfarcten is parallel met het in hogere frequentie toepassen van wortelkanaalbehandelingen bij

ontstoken tanden of kiezen toegenomen. Als een tand of kies ontstoken is, wordt in het algemeen snel tot deze behandeling overgegaan. Hierbij wordt het zenuwkanaal uitgeboord en afgesloten met lichaamsvreemd materiaal. Men noemt dit een 'worteldode' tand of kies.

Tot nog vrij recent ging men er vanuit dat een dergelijke behandeling geen enkel nadelig effect had. Thans weet men beter. Er is nu duidelijk geworden dat een 'dode' tand of kies toxische stoffen (o.a. mercaptanum en thio-ether) produceert en gelijk een druppel inkt in een emmer water zich via het kaakbot door het hele lichaam verspreid. Wellicht is er ook hier, evenals bij gebruik van amalgaam, een directe relatie met het klachtenpatroon van ME -patiënten. Daarom, is het nu de hoogste tijd voor acties. Acties, met veel kabaal!!

Patiënten dienen vanaf nu op eerlijke wijze geïnformeerd te worden over de schadelijke effecten van amalgaam en/of wortelkanaalbehandelingen. De tijd van de doofpot, het verdoezelen van feiten of, zo men wil het onder de pet houden van het op ontoelaatbare wijze behandelen van medemensen is nu voorbij, echt voorbij! Dit ondanks de Europegels die het elimineren van deze behandelingen voor de praktijkinkomsten gaat betekenen.

Het is nu aan de representanten van de alternatieve geneeskunst om de vermanende vinger op te steken en de arrogante snoevers en volksverlakkers te wijzen op de inferieure kwaliteit van hun medische handelen.

En u antikwak, dient ook in dit verband eindelijk eens te stoppen met uw hobby, om op vuige en zeer verwerpelijke

wijze mensen als dr. W. Proot en dr. H. Solleveld in diskrediet te brengen. Beiden zijn zeer integere mensen die op excellente wijze talloze patiënten, vaak in wanhopige omstandigheden, van door eigenwijze klungels veroorzaakte vaak zeer ernstige tandheelkundige schade, hebben afgeholpen. Er is een lange rij van onvoorstelbaar dankbare mensen, die eindelijk, vaak na jaren van ziek zijn, via echte sanering van het gebit weer geheel klachtenvrij zijn geworden. Ook op internet antikwak, neemt u de vrijheid om zowel dr. Proot als dr. Solleveld op onaanvaardbare wijze belachelijk te maken. U doet dit zonder kennis van hun werk te hebben genomen of eens met hun zeer tevreden patiënten te hebben gesproken. Echter, u geeft wel weer een demonstratie van uw onkunde en laat weer eens op buitengewoon domme wijze duidelijk blijken dat u ook van deze materie weer geen bal verstand heeft. Het ergste is echter nog dat lezers van uw kletsrubriek (waarin u volgens mij zogenaamde lezers door uzelf verzonnen vragen laat stellen) op een verschrikkelijk kwalijke manier onjuist worden geïnformeerd waardoor ze verzuimen de passende therapie te ondergaan.

A
A
N
K
L
A
C
H
T

Ook hiermee maakt u zich schuldig aan een hoogst bedenkelijk medisch-ethisch delict, waaraan met onmiddellijke ingang een halt dient te worden toegeroepen. Het zou goed zijn, indien patiënten achteraf, zowel bij u antikwak vanwege de onjuiste informatie alsook bij de tandarts die dit heeft teweeggebracht, een forse schadeclaim zouden indienen. Tandartsen leveren met het toepassen van amalgaam en wortelkanaal-behandelingen knoeiwerk en u verkoopt pertinente leugens.

Letselschadeadvocaten dienen zich daarbij te laten adviseren door bij uitstek deskundigen op dit terrein zoals bijvoorbeeld de genoemde dr. Proot of dr. Solleveld. Representanten van de universiteit komen voor het uitbrengen van advies in dit soort zaken natuurlijk helemaal niet in aanmerking omdat ze vanwege de ‘ouwe jongens, krentenbroodmentaliteit’ elkaar zeker niet zullen tegenspreken, laat staan afvallen. Bovendien trek ik op basis van hetgeen ik gedurende vele jaren dagelijks in mijn praktijk heb waargenomen, hun deskundigheid ernstig in twijfel.

ONKREUKBARE ANTIKWAKKEN ?

En nu kan dan ook, al het reguliere geblair ten spijt en in tegenstelling tot wat allerlei hoge en minder hoge minkukels ons willen doen geloven, een duidelijke toename van de populariteit van de alternatieve geneeskunde worden waargenomen en vastgesteld. Ook het aantal patiënten met kanker dat zich alternatief wil laten behandelen is duidelijk toenemend. Dat is wel even slikken antikwak, maar Churchill zei het al:

‘Wat ze over je lullen maakt niets uit, als ze maar over je lullen.’

Zo is het ook met de onlangs gepubliceerde onzin in ‘The Lancet’ over het nut van de homeopathie. Gebruikers van homeopathica deert dergelijke nonsens niet meer. Zij ervaren het positieve effect. Het maakt hen beter en dat is alles wat ze willen. Voor andere wordt het een uitdaging om

de middelen toch ook maar eens te proberen. Hoe meer herrie, hoe meer gebruik. Mensen laten zich tegenwoordig niet zo maar alles welgevallen. Ze lezen in tijdschriften en vernemen via andere media, zoals radio, Tv en Internet over andere opvattingen. Mensen associëren het vernietigende oordeel over de alternatieve geneeskunde meer en meer met de commerciële belangen van de farmaceutische industrieën en eveneens met de commerciële belangen van reguliere behandelaars.

Mocht u, antikwak, aan de juistheid van dit laatste nog twijfelen, dan verwijst ik u gaarne naar een recent artikel in 'Der Spiegel' (nr. 35 /29.8.05) met als titel 'Schat-tenseite der Medizin'. Hierin wordt op zeer onthutsende en werkelijk meer dan beschamende wijze voor de zichzelf zo gaarne potsierlijk en deftig noemende onkreukbaar lijkende medische stand , het bedrog en de oplichterij in diverse regulier medische disciplines in Duitse praktijken aan de orde gesteld.

Werkelijk ongekend en onvoorstelbaar waarop aan patiënten met gehaaide listige drogredenen zinloze en absoluut onnodige behandelingen worden opgedrongen en uitgevoerd. In het medische tijdschrift 'New England Journal of Medicine', waar in het 'Spiegel-artikel' naar wordt verwezen, wordt gesteld, dat circa 20 tot 40 procent van alle bij patiënten toegepaste medische procedures als nauwelijks van enige betekenis tot volkomen zinloos kan worden beschouwd. Men is van deze praktijken, die in 'Der Spiegel' als zwendel binnen het systeem worden beschreven, vooraf reeds op de hoogte en men weet ook dan reeds van de

eventuele schadelijke effecten die tijdens de behandeling kunnen optreden. Zo werden er aanvankelijk gemiddeld per jaar 80.000 galblaasoperaties gedaan. Echter, sedert de introductie van de zogenaamde ‘sleutelgatchirurgie’ is het aantal tot 180.000 per jaar gestegen. De ingreep vond in de meeste gevallen plaats bij patiënten die totaal geen galklachten hadden. Hetzelfde geldt voor rugklachten.

In 1998 werden er nog maar 65.000 rugoperaties verricht. In 2003 was dit aantal opgelopen tot 100.000, terwijl normaliter bij 90 procent van deze patiënten de pijnklachten binnen twee maanden zonder operatieve ingreep zouden zijn verdwenen. Verder worden er in Duitsland jaarlijks 400.000 zinloze ‘knie-nettoyages’ gedaan. De behandeling blijkt echter niet beter te zijn dan ‘kuloperaties’. Bijzonder opvallend is eveneens het feit, dat bij 30 procent van de hartcatheterisaties er sprake is van een overbodige actie omdat aan het hart niets blijkt te mankeren.

En wat te zeggen van de hartchirurg Dierk Maass die destijds de zogenaamde Transmyocardiale Laser-Revascularisatie (TMLR) bedacht. In het kloppende hart worden daarbij, ter verbetering van de zuurstofvoorziening, met een laserkanon 20 tot 30 gaten geschoten. Tijdens een congres te Parijs werd zijn vinding met een staande ovatie gehonoreerd. Het kanon werd door vele ziekenhuizen ten bedrage van 1,2 miljoen Mark per stuk aangeschaft en alsof het kleiduiven schieten betrof, werden er overal in het land ijverig door chirurgen gaten in de zieke harten geschoten.

Gelukkig voor vele andere ziekenhuizen waren er voor het

apparaat leveringsproblemen, want in 'The Lancet' werd een negatief onderzoek over de toepassing van de TMLR-methode bij 188 patiënten gepubliceerd. Reeds tijdens of direct na de behandeling overleden er al vijf procent van de patiënten tengevolge van ernstige complicaties en slechts 89 procent bleef er gedurende het eerste jaar in leven, terwijl er van de controlegroep nog 96 procent na het eerste jaar in leven was. De kostbare apparatuur verdween als oud roest in de kelders van de ziekenhuizen. Antikwak, ik ben er zeker van dat ook binnen onze landsgrenzen dit soort malafide praktijken in het reguliere circuit plaatsvinden.

Zo is het bekend, dat er vanwege bekkenpijn bij vrouwen jaarlijks vele honderden blindedarmen volkomen onnodig worden verwijderd. Misschien is het onder druk van allerlei vrouwenorganisaties wat afgenomen, maar het verwijderen van de baarmoeder was destijds een rage, een epidemie om niet te zeggen een ware plaag voor vrouwen. Het verwijderen was toen goed voor een jaaromzet van 25 miljoen gulden. Met een gemiddelde opbrengst van 30.000 gulden per gynaecoloog per jaar, was en is welhaast deze ingreep te rekenen tot een van de belangrijkste bronnen van inkomsten. Echter, en dat is meer dan verschrikkelijk, bleek het verwijderen slechts bij tien procent medisch verantwoord te zijn geweest, terwijl er bij 44 procent eigenlijk geen duidelijke redenen voor het verwijderen waren en bij 46 procent was er sprake van duidelijke overbehandeling.

En, alsof het nog niet genoeg is, hier ook nog even het volgende bericht uit de Telegraaf van 24 april 1976: "*Geen sprake van kanker in baarmoeder. Duizenden vrouwen node-*

loos geopereerd”. Dit naar aanleiding van een bevolkingsonderzoek op baarmoederhalskanker.

Dit antikwak is niet alleen levensgevaarlijke kwakzalverij en oplichterij, maar ook in medisch ethisch opzicht een extreem voorbeeld van hoe men op onbegrensde en tegelijk beschamende wijze patiënten kan bedriegen. Slachtoffers van onverantwoord medisch handelen. Maar ja, ook in ons landje geldt, zoals de Duitsers dat zo fraai kunnen zeggen, dat de geneesheer van *‘Heiler’ tot ‘Händler’* is geworden.

T
H
C
A
L
K
N
A
A

Dit alles antikwak is toch buitengewoon intens schokkerend. Het is toch niet anders dan je reinste vorm van opperste kwakzalverij. Kwakzalverij door en van gelegaliseerde kwakzalvers die op doortrapte wijze het spel van list en bedrog spelen. Bovendien worden er mensen nodeloos aan immer dreigend gevaar, aan immer op de loer liggende onvoorziene complicaties blootgesteld.

Wie sprak er ook alweer voortdurend, tot vervelends toe, over ‘evidence based’? U was dat toch? U antikwak, staat nou toch volledig in uw ‘wetenschappelijke’ hemd. Een hemd met flarden en tot op de laatste draad vervuild van de quasi wetenschappelijke nonsens en absurditeiten.

Uw recht, antikwak, om de alternatief geneeskundigen van alles en nog wat te betichten en te beschuldigen heeft u toch zo langzamerhand wel volledig verspeeld. En dan hebben we het nog met geen woord over het kostenplaatje van al deze suspecte praktijken gehad. Het zou wel eens zo kunnen zijn dat al deze zinloze en dus overbodige ingrepen meer kosten dan het werkelijke bedrag dat het behandelen van de echt zieke mensen kost.

Eveneens moet worden stilgestaan bij de kosten die voor de behandeling van alle eventueel optredende complicaties moeten worden gemaakt. We spreken hier vast en zeker over astronomische bedragen die via oplichterij en fraude aan de gezondheidszorg worden onttrokken. Tegen de achtergrond van deze wetenschap had Prof. dr. Pim Fortuyn het grootste gelijk van de wereld. Saneren die handel en dan pas bezien of er werkelijk geld tekort is. Niet bezuinigen op de kruimels die er in het alternatieve circuit terecht komen. Dat is uitstekend besteed geld, waarmee aan vele miljoenen mensen een dienst wordt bewezen. Ook de ziektekostenverzekeraars moeten eens strenger tegen al deze oplichterijen in het reguliere circuit gaan optreden. Dit kan buitengewoon besparend werken.

Doe eens voortaan niet zo moeilijk tegenover de patiënt die een alternatieve geneeskundige behandeling ambieert. Door een hardere reguliere aanpak kan niet alleen de alternatieve behandeling gehonoreerd worden maar kan ook de ziektekostenpremie aanzienlijk verlaagd worden.

Hetzelfde verzoek richt ik aan de minister. Laat u zich toch niet verleiden tot onzinnige uitspraken over de alternatieve geneeskunst. Het moge dan in uw ogen 'niet-wetenschappelijke' placebo-effecten zijn, dan kan de overweging, beter een goed placebo dan een slecht medicijn, of zo u wilt beter een effectief placebo dan nodeloze en overbodige risicovolle ingrepen, alleszins dienstig zijn.

WHO

Ook is het wellicht nuttig, ondanks de bezwaren die antik-

wak en zijn geloofsgenoten tegen deze organisatie hebben, om even stil te staan bij het huidige beleid van de WHO inzake de traditionele geneeswijzen in de wereld. Deze organisatie, waarin ook echte deskundigen op het gebied van alternatieve geneeskunst zitting hebben, wijst op de noodzaak en de bruikbaarheid van de traditionele geneeswijzen. Tachtig procent van de wereldbevolking gebruikt kruiden als belangrijkste medicijn en vele landen beschouwen traditionele geneeswijzen als van het hoogste belang binnen hun eigen gezondheidszorg.

Ook door de immunologe dr. Sanna Ehdin wordt in haar boek over holistische gezondheid gerefereerd aan de opvatting van de WHO en zij stelt, dat het huidige systeem van gezondheidszorg revolutionaire veranderingen zal ondergaan. Volgens Sanna zal er een geheel nieuw concept ontstaan door de materialistische, westerse opvatting te combineren met de meer spirituele kennis uit het Oosten. Thans kunnen we volgens haar nog maar een glimp opvangen van de reikwijdte die dit zal hebben.

Verder wijst dr. Sanna erop dat de mens in feite een 'energiewezen' is, voor 98 procent bestaande uit energie en voor 2 procent uit materie. De westerse geneeskunst richt zich slechts op deze twee procent materie. Zij denken reductivistisch..... zij denken in organen, tastbare en zichtbare organen. Holistisch denken is hen vreemd en daarom zullen ze nooit begrijpen wat er zich afspeelt in de totale mens ,die door een immens groot energetisch aandeel van 98 procent, het spirituele deel, wordt bepaald. Het is waarschijnlijk op dit spirituele niveau waar de verklaring voor de effectiviteit van alternatieve geneeswijzen zoals acupunc-

tuur en homeopathie moet worden gezocht.

Daarom is het de grootste onzin om, zoals onlangs in The Lancet gebeurde, te beweren dat homeopathie niet werkt. Dat is de bewering van reductionisten. Een bewering van lieden, die zich nota bene ook nog wetenschappers noemen, maar die niet bereid zijn om over de grens van hun zeer beknotte en bekrompen territorium heen te kijken. Zij willen en kunnen zich niet op spiritualiteit richten. Dat hebben zij in hun opleiding niet geleerd en weten daarom maar heel weinig van geneeskunst af. Ze zijn dan ook eigenlijk maar een klein beetje dokter, niet veel meer. Daardoor, en alleen daardoor komen zij tot ridicule uitspraken en blijft er weinig representatiefs over van een medisch tijdschrift als 'The Lancet', dat dan vooral met het woord 'gezaghebbend' wordt gekwalificeerd.

Niks 'gezaghebbend'. Gewoon ordinaire publiciteitsdrang ter wille van hun lezers die immers buitengewoon verzot zijn op negatieve publiciteit over homeopathie. De redactie is er zich zeker van bewust dat het voor alle antikwakkers geweldig nieuws is. Het heeft mondiale attentiewaarde. Het is voer voor de bekrompenen van geest !!

Desiderius Erasmus, de grote humanistische geleerde verkondigde eind vijftiende en begin zestiende eeuw dat de mens zijn eigen geweten en verantwoordelijkheid heeft, dat hij respect moet tonen voor de mening van een ander, dat hij tolerant dient te zijn en bij meningsverschillen tot een vergelijk met de ander moet komen.

Van deze wijze woorden heeft antikwak waarschijnlijk nog

nooit gehoord. Respect voor de mening van een ander, laat staan het ondernemen van een poging om bij verschil van mening tot elkaar te komen, is wel het allerlaatste waar antikwak aan zal denken.

A
A
N
K
L
A
C
H
T

Een representant en vertolker van fundamentalistische en tegelijk extremistische opvattingen van een club onnozele halzen die door de arts/bioloog dr. E. Valstar in zijn uitstekende boek over ‘voeding en kanker’ geheel terecht als een echte sekte wordt omschreven. Democratische spelregels waarvan hoffelijkheid en wederzijds begrip de ingrediënten behoren te zijn, vormen geen onderdeel van zijn denken en inspraak van andersdenkenden wordt op geen enkele wijze geduld. Het ongelimiteerd schofferen en diep kwetsen van anderen is daarentegen het dagelijkse motto.

Met minachten en verachten moeten blijkbaar anderen worden neergesabeld. Antikwak regeert en heerst in een door hem zelf gecreëerde wereld vol van dwaasheid, vol van hoogmoed en vol van overmoed. Een wereld waarin hij naar eigen goeddunken en een volledig op hol geslagen fantasie met de bestaande democratische spelregels vanuit zijn vermeende comfortabele positie anderen meent te kunnen manipuleren en onbeschaamd te kunnen beledigen.

ANTI KWAK EN PRINS BERNHARD

Antikwak is maatschappelijk gezien een buitengewoon gevaarlijke vlerk, een engerd, die nodeloos grievend en veelal op onaanvaardbare en geraffineerde wijze de grenzen van de gevestigde orde en beschaving overschrijdt.

Zo kan de juistheid van dit standpunt blijken uit een door antikwak geschreven ‘In memoriam’ over Prins Bernhard. Het werd gepubliceerd in het ‘Nederlands Tijdschrift tegen de Kwakzalverij’ (nr. 1/2005), het voddendaadje van de antikwakclub. Reeds in 1971 bezocht de prins in verband met rugklachten een in Londen gevestigde Chinese arts-acupuncturist. De voorliefde van de prins voor alternatieve geneeswijzen wordt op vuige en met ondermaatse kritiek besproken. Om duidelijk zijn afschuw jegens de alternatieve geneeswijzen te laten blijken wordt door antikwak op walgelijke wijze gerefereerd aan andere vreemde, hier absoluut niet ter zake doende acties van de prins, zoals zijn vermeende foute lidmaatschappen van de NSDAP en van de Reiter –SS.

Ook een andere lezer van het ‘Antikwak-blad’ (nr.2/2005), dr. F.J. Meijler, maakt bezwaar tegen de opmerkingen van antikwak over de prins. Hij schrijft:

‘Eigenlijk heb ik geen woorden voor het huichelachtige venijn waarmee Renckens Prins Bernhard postuum te lijf is gegaan (.....), maar mensen wegens het gebruik van alternatieve geneeswijzen, na hun dood, op deze wijze aan de schandpaal nagelen duidt er op dat Renckens het spoor van menselijk fatsoen is kwijt geraakt.’

En dan, in hetzelfde antikwakblad, volgt de reactie van antikwak. Geslepen en geraffineerd, laf en verwerpelijk, zijn handen in onschuld wassend, schrijft antikwak onder andere: “....Als ik hem had willen ‘afmaken’, dan had ik ze-

ker meer nadruk moeten leggen op de wijze waarop hij zijn echtgenote bedroog en bij vrij jonge vrouwen buitenechtelijke kinderen verwekte, en meer moeten schrijven over de steekpenningen van Lockheed en wellicht nog andere bedrijven en over zijn ondermijning van het rechterlijk gezag door zijn aanbod om boetes van loshandig winkelpersoneel te betalen na een uiterst populistische berichtgeving erover in De Telegraaf. Dat heb ik allemaal niet gedaan. Mij valt dus weinig te verwijten.”

A
A
N
K
L
A
C
H
T

Welaan, dit bedoel ik, zo reageert een vlerk, een engerd van het ergste soort.

Toch nog gauw even op de valreep alles zeggen wat men aanvankelijk eigenlijk niet durfde zeggen. Een laag- en lafhartige streek. Als ik lid van die club, ‘de poel des verderfs’, zou zijn dan zou ik er op staan dat zo iemand als voorzitter met onmiddellijke ingang zou worden geroyeerd. Aan een dergelijke laffe schavuit, die zich met iets van een zekere duivelse grimmigheid boven God en eenieder verheven voelt, zou ik geen behoefte hebben.

LINTJES & PRIJZEN

Het ‘In memoriam’ over prins Bernhard en de reacties daarop, heb ik inclusief mijn schrijven, zowel naar het secretariaat van Hare Majesteit als naar het college van B&W van de gemeente Hoorn gestuurd. Mocht een of andere onoplettende ambtenaar per abuis nog eens de stoute gedachte koesteren om antikwak voor zijn wanprestaties met een onverdiend lintje te behangen dan hopen wij maar,

eenvoudige burgers als wij zijn, dat de koningin zich tegen de achtergrond van het 'In memoriam' over haar vader alsnog driemaal zal bedenken. Opbouwende kritiek hebben op anderen kan zinvol zijn en kan zelfs indien in de juiste context geplaatst alleszins gerespecteerd worden. Kritiek hebben op anderen, zoals antikwak dat pleegt te doen, met het in ernstige mate verdacht maken van consciëntieuze mensen en veelal zeer bewogen mensen, is conflicterend met geldende normen en waarden. Mensen, aan wie u antikwak, zo graag de absurde meester Kackadoris prijs zou willen toekennen of heeft toegekend.

Mensen, zoals de Vlaardingse arts Cornelis Moerman, die vooral op het belang van voeding bij zowel de preventie als de behandeling van patiënten met kanker heeft gewezen. In ons landje werd Moerman als een medische crimineel behandeld, terwijl zijn verdienste voor patiënten met kanker, ook thans nog, van buitengewoon grote betekenis zijn. Moerman zou postuum alsnog in aanmerking dienen te komen voor de Nobelprijs. En zeker dient te worden geprotesteerd tegen ondermaatse en weinig collegiale bewering van de arts Dunning in zijn boek *'Broeder Ezel'*, waarin Moerman een gevaarlijk warhoofd met een artsdiploma wordt genoemd en omschreven wordt als niet uniek maar wel een bedreiging voor de volksgezondheid. De kift en de jaloezie druipen er vanaf. Moerman heeft op medisch gebied buitengewoon groots gepresteerd.

Ook de vorig jaar overleden Ruud Nieuwenhuis die op het gebied van de orthomoluculaire geneeskunde en voedingsleer voor de alternatieve geneeskunde van onschatbare betekenis is geweest dient hier te worden vermeld. Vooral zijn

vele en heldere publicaties over orthomoleculaire voeding en wel heel in het bijzonder zijn schitterende boek *'Vrije radicalen, schakels tussen voeding en ziekte'* moeten hier met nadruk als van ongekend hoog wetenschappelijk gehalte worden aangemerkt. In het door u, antikwak, geschreven *'In memoriam'* over Nieuwenhuis moest u toch ook nog even natrappen door terloops te vermelden dat het voorwoord van dit geweldige boek is geschreven door de volgens u geschifte cel- en chelatietherapeut Prof. dr. J.G. Defares. *Wat een bejegening, wat een beschaving!*

Verder zou de farmacoloog Van Noordwijk geen spaan heel hebben gelaten van het 269 pagina's tellende broddelwerk van Nieuwenhuis. Zo beweert u antikwak of Van Noordwijk, dat aspirine volgens Nieuwenhuis geen lichaamsvreemde stof is, terwijl ook de vitamines lichaamseigen zouden zijn. Echter, op pagina 248 van het door u als broddelwerk aangemerkte boek, schrijft Nieuwenhuis:

'.....het salicylzuur (salicylaat), dat de meest werkzame stof is in het uit de volksgeneeskunde bekende wilgenbastextract (extract van de Salis alba).'

Dus, niks lichaamseigen. Verder lezen we over vitamines op pagina 61 in dit mooie boek

....'Aangezien de meeste vitamines niet of nauwelijks in het lichaam kunnen worden gesynthetiseerd, zijn we aangewezen op externe bronnen.'

Dus ook hier wordt met geen woord over lichaamseigen

gesproken.

Waarom, moeten de zaken weer verdraaid worden? Wederom kom ik tot de conclusie dat u beter kunt liegen dan het manneke pies in Brussel kan pissen!

Geheel terecht ontving Nieuwenhuis in 2002 de 'Orthomoleculaire Trofee'.

In aansluiting op de geweldige verdienste van Nieuwenhuis in relatie tot de orthomoleculaire geneeskunde en voeding, kan hier de arts/bioloog dr. Engelbert Valstar worden genoemd. Ook hij heeft op uitstekende wijze bijgedragen aan de ontwikkeling van de orthomoleculaire geneeskunde en voedingsleer. Zijn boek 'Voedings interventie bij kanker' is ook een juweel dat samen met de publicaties van Nieuwenhuis verplichte leerstof van elke medische opleiding zou moeten zijn. Chapeau! Chapeau! Chapeau!

Op het gebied van de acupunctuur verdient hier de onlangs overleden arts C. van der Molen te worden genoemd. Op niet te evenaren wijze heeft hij de toepassing van acupunctuur in Nederland als een buitengewoon effectieve therapie geïntroduceerd en uitgedragen. Zijn leerboeken zijn sublieme standaardwerken.

Ik wil hier nog een aantal mensen memoreren die voor de ontwikkeling van de alternatieve geneeskunde in ons land van bijzondere betekenis mogen worden aangemerkt.

In relatie tot de orthomoleculaire geneeskunde en voeding is dat vooral de internist-diabetoloog dr. A.J. Houtsmuller die ten behoeve van mensen met kanker de bestseller 'Het dr. Houtsmullerdieet' schreef. Ook apotheker dr. G.E. Schuitemaker heeft op het gebied van de orthomoleculaire

A
A
N
K
L
A
C
H
T

geneeskunde en voeding buitengewoon belangwekkend werk in Nederland verricht. In 2004 promoveerde hij op het thema risicofactoren voor hart- en vaatziekten.

En antikwak, dan hebben we nog een paar van uw grote vrienden. Zo is daar de mondiaal beroemde arts en onderzoeker dr. Matthias Rath. Hij deed de baanbrekende ontdekking dat kanker, hart- en vaatziekten en talrijke andere chronische aandoeningen verband houden met een tekort aan voedingsstoffen. Hij was het die de zogenaamde ‘cellulaire geneeskunde’ definieerde. In zijn buitengewoon interessante boek ‘Kanker’, presenteert dr. Rath een nieuwe wetenschappelijke basis voor de bestrijding van kanker met behulp van natuurlijke stoffen als vitamine C, de aminozuren L-lysine en L-proline en polyfenol als bestanddeel van groene thee. Rath stelt, dat ongeveer 90 procent van alle sterfgevallen door kanker wordt veroorzaakt door metastase: de invasie van kankercellen in andere organen en ander weefsel.

En uw andere vriend antikwak, is dan de door u geheel ten onrechte als kwakzalver en geschift genoemde Prof. dr. J.G. Defares. Professor Defares is Nederlands bekendste gezondheidsspecialist en biogerontoloog. Op het gebied van het onderwerp ‘Life-Extension’, levensverlenging, kan hij als een van de meest vooraanstaande wetenschappers van de wereld worden beschouwd. Verder mag hier de erudiete en door u antikwak, ook alweer geheel ten onrechte, zo fel bestreden arts mevrouw M. Sickness niet onvermeld blijven. Met haar sprankelende, soms wat extravagante geest, ontwikkelde zij de Orthomanuele Geneeskunde. Een

behandelmethode die niet alleen uiterst effectief voor het behandelen van het bewegingsapparaat is gebleken, maar ook grote invloed heeft op diverse orgaansystemen.

Tot slot wil ik hier de huisarts Dr. Paul van Dijk noemen. Als auteur van het fantastische en nimmer overtroffen boek "Geneeswijzen in Nederland", Compendium van alternatieve geneeswijzen, verdient hij het grootst mogelijke compliment en dient hij met goud te worden behangen. Een uitstekend objectief geschreven boek dat al meer dan 25 jaar het standaard- en naslagwerk voor alternatieve geneeswijzen is. Voor dokter van Dijk niet alleen een meesterwerk maar ook een geweldig levenswerk. In plaats van zijn werk te bezoedelen met zo'n vies vormsel van een 'Kackadorisding', moge hier driemaal uit volle borst het 'Chapeau' klinken en dient vol respect een diepe buiging voor z'n formidabele prestatie te worden gemaakt!!

OPMERKINGEN

De meester Kackadorisprijs is een prijs die niet anders dan ontsproten kan zijn aan iemand met wel zeer bijzondere hersenkronkels. Een prijs die door eventuele ontvangers dan ook onmiddellijk in de afvalbak gekieperd kan worden. Hoewel het eigenlijk zonde van de tijd was, denk ik, dat ik zowat alles van hetgeen u, antikwak tot op heden publiceerde, wel zo'n beetje heb gelezen. Of we het nu over uw pulpbundels of over een interview in Medisch Contact (15 oktober 2004) hebben, ik heb het vrijwel allemaal aandacht gegeven. Je moet tenslotte goed geïnformeerd voor de dag komen. Het meest opvallende en misselijkmakend was en is telkenmale uw werkelijk onvoorstelbare hoogmoedige houding, druipend van zelfgenoegzaamheid

en stokstijf van zelfoverschatting als u over alternatieve geneeskundigen schrijft. Echter antikwak, wijze mensen kunnen relativeren en nuanceren. Daar is bij u geen spoor van te bekennen.

In dit pamflet heb ik u geconfronteerd met een aantal echte 'dwaalwegen'. 'Dwaalwegen' die door gelegaliseerde kwakzalverij intens en onbeschrijflijk menselijk leed hebben teweeggebracht. In een van uw frutselbundeltjes schrijft u: 'Een goed oordeel over de waarde van bepaalde geneeswijzen is slechts te geven door een daarin doorknede en goed opgeleide professie.' De ouders van het dode jochie Tim hebben dit inderdaad in de praktijk ondervonden. Door een doorknede en goed opgeleide professie werd hun kind de dood ingejaagd.

De club van antikwakers bestaat thans 125 jaar. Gedurende al die jaren hebben de antikwakers op basis van een vrijwel grenzeloze onkunde en onwetendheid de alternatieve bejegening van zieke medemensen in de weg gestaan. Echter, de gelegaliseerde kwakzalverij binnen het reguliere circuit is aanzienlijk risicovoller en van een veel grotere omvang en importantie dan de binnen de alternatieve geneeskunst gesignaleerde kwakzalverij. Aan het gedogen van onaanvaardbare riskante en vaak levensbedreigende vormen van gelegaliseerde kwakzalverij dient dan ook nu eindelijk eens een halt te worden toegeroepen. De zich voortdurend allerwegen manifesterende hetze tegen de alternatieve geneeskunst dient te worden beëindigd. De reductionistische reguliere medische scholing dient uit te groeien tot een holistische opleiding waarin ruimschoots aandacht wordt

gegeven aan de alternatieve geneeskunst.

Van holistisch denken heeft antikwak echter absoluut geen kaas gegeten. In een interview stelt hij dat het woord holistisch door de kwakzalvers is gekaapt. Hij stelt vervolgens de vraag wat er holistischer is dan de moderne huisartsgeneeskunde? Los van de vraag of het woord gekaapt is, heeft antikwak er dus weer niets van begrepen. Huisartsgeneeskunde heeft daar niets, maar dan ook helemaal niets mee te maken. Holistisch is daarentegen denken en handelen op spiritueel niveau. Het omvat het totaal van materiele en spirituele energie. Alleen door holistisch te denken wordt het bedrijven van geneeskunde een ware vorm van geneeskunst.

Voor dit soort beschouwingen staat antikwak echter niet open. Hij is te zeer overtuigd van zijn eigen gelijk en pseudo-wetenschappelijkheid. Hij duldt geen inspraak en zeker geen tegenspraak, terwijl het hele reguliere medische systeem bol staat van wazige en dubieuze opvattingen.

In het Nederlandse Tijdschrift voor Geneeskunde stelde Jonkees zich de volgende vraag onder de titel: 'Hoe zeker zijn onze medische zekerheden?' en kwam tot de volgende opmerkelijke uitspraak:

'Het aantal handelingen dat door ons wordt verricht op grond van geloof of gezag, zonder dat er zelfs maar een aanwijzing is dat enig passend gevolg is te verwachten, is legio'.

En ook van Es stelde in Medisch Contact in een artikel over alternatief en regulier:

In de reguliere geneeskunde wordt nog veel gedaan dat nog niet of niet meer wetenschappelijk is verantwoord. De hulpverlening reikt verder dan het wetenschappelijk onderbouwde'.

Ergo antikwak, reden genoeg voor bescheidenheid in plaats van kritiekloze en grenzeloze zelfoverschatting. Maar, als arrogantie en vilein fanatisme domineren wordt men steekblind voor de realiteit en moet het beantwoorden van reële vragen plaats maken voor beschimpen en bespotten. Zij, die holistisch denken worden dan voor u tot ware kwakzalvers waaraan de club van antikwakkers in al z'n bekrompenheid z'n bestaan heeft ontleend. Een onvoorstelbare dwaasheid, die het 125 jaar heeft uitgehouden.

Het is nu de hoogste tijd dat deze club wordt opgeheven. Er dient een nieuwe objectieve vereniging, die zowel naar de kwakzalverij in het reguliere als in het alternatieve circuit kijkt, te worden opgericht. Echter, een afscheid van u antikwak als voorzitter van de club kan niet zomaar onopgemerkt blijven.

Geheel overeenkomstig de door uw club ingestelde Meester Kackadorisprijs, zal ik mij vanaf nu elk jaar beijveren om als symbool van 'Beunhazerij in de wetenschap' aan iemand via internet de enige echte officiële 'Paljasprijs' toe te kennen. Aan u de eer antikwak om als eerste de lijst te mogen aanvoeren. Naar mijn mening, en welhaast zeker ook van vele anderen, bent u zonder twijfel de meest 'no-

A
A
N
K
L
A
C
H
T

toire beunhaas' in de wetenschap.

Het is nu wellicht voor u de hoogste tijd om mij als schrijver van dit pamflet 'af te gaan maken'. Ik reken er eigenlijk wel op. Maar antikwak, denk wel even aan de wijze woorden van Churchill: 'Wat ze over je lullen maakt niets uit, als ze maar over je lullen!!'.

Veel aandacht voor al hetgeen hier is geschreven, is van harte welkom!!! Maar, in geval u mij op onheuse wijze meent te moeten bejegenen of dingen onderneemt die mij minder welgevallig zijn, dan dient u wel te weten dat ik mij van uitstekende juridische bijstand verzekerd weet. De betreffende jurist is woonachtig in Maastricht en is de schrijver van de wekelijkse rubriek 'RECHT voor z'n RAAB' in het dagblad De Telegraaf.

Ik sluit nu mijn betoog af met de woorden: 'Hora est'! Wellicht is er nu even tijd om samen met uw vrouw Fokelien nog even gezellig na te genieten van al hetgeen ik onder uw aandacht heb gebracht. Het doet vast en zeker pijn.

Maar..... het moet kunnen!

Samen met Fokelien op de trap in het herenhuis. Het pand met de marmeren gangen en hoge plafonds dat de sfeer van vroeger ademt, toen een arts nog iemand was waar met ontzag tegenop werd gekeken.

Toen wel, ja!!!!

A A N K L A C H T

Labyrinthus Medicorum Errantium

Artsen op dwaalwegen

Ter nagedachtenis aan de talloze slachtoffers van gelegaliseerde re- guliere kwakzalverij

- jaarlijks 180 doden in de kleine chirurgie
- 18 doden en 41 zwaar beschadigde patiënten door onverantwoord medisch experiment
  - dood van kind door funeste hartcatheterisatie
  - jaarlijks 6000 doden door verkeerde medicijnen
- dood van een kind door verkeerde diagnose rondom blinde darmontsteking
  - jaarlijks 600 doden door verkeerde diagnostiek
  - dood van een kind door overmatig gebruik vacuümpomp

Geen bloemen

Info & Condoléances aan info@antikwak.com / www.antikwak.com

Th.Michiels, Doctor of Naturopathy & Master of Naturopathy
12 november 2005